

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Uyku Kaçırın Masallar - 1

Fareli Köyün Kavalcısı ve Saz Arkadaşları

Zeki Kayahan Coşkun

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Birharf

1. Baskı | 50.000 Adet | SYTL

Fareli Köyün Kavalcısı ve Saz Arkadaşları

BİR HARF YAYINLARI

Birharf Yayınları
Yayın No: 35
Fareli Köyün Kavalcısı ve Saz Arkadaşları
Yemeyip İçmeyi Anlatan
Zeki Kayahan Coşkun

KRAL / Mehmet Kocabaş
WILLIAM TELL / Attila Akdemir
RAPUNZEL / Ece Özbaş
ROBIN HOOD / Ersin Say
ALADDİN / Onur Gökcalp

BASKI / Kilim Matbaacılık

1. Baskı Ağustos 2005

ISBN 975-8961-52-7

© Birharf Yayıncılık Sanayi Ltd.Şti., 2004

Kilim Matbaası Ltd. Şti.
Litros Yolu Fatih Sanayi Sit. No. 12/204
Tel: (0212) 612 95 59 Topkapı-İstanbul

BİR HARF YAYINLARI
Alemdar Mah. Çatalçeşme Sokak. No: 15/1
Cağaloğlu / İSTANBUL
Tel. 0212. 511 99 55 - Fax: 0212 511 99 06
www.birharfyayinlari.com

Fareli Köyün Kavalcısı ve Saz Arkadaşları

Zeki Kayahan Coşkun

Birharf
YAYINLARI

Büyümüş ve büyüyecek tüm çocuklara...

İÇİNDEKİLER

Nankör Gepetto Ve Anlaşılamayan Genç Pinokyo	9
Bahıtsız William Tell Ve Hırslı Oğlu Faruk	21
Dudu Yüzlü, Mor Fistanlı, Sırma Saçlı Rapunzel	37
Farell Köyün Kavalcısı Ve Saz Arkadaşları	51
Altın Yumurtlayan Tavuk Ve Yoğun Kapitalist Erman	65
Ne Oldum Delsi Ali Baba Ve Kırk Haramiler	79
Hansel İle Gratel'ın Cıllıllıyetsizliği	93
Fırsat Düşkünü Robin Hood Ve Arılanma Çabası . . .	105
Hassas Duyguların Kadını Pollyanna Ve Umarsız Kocası Neldet	117
Mağdur Sevdalı Aladdin Ve Sihirli Lambası	129
Masallardan Neler Öğrendik?	139

NANKÖR GEPETTO
ve ANLAŞILAMAYAN GENÇ PINÖKYÖ...

Evvel zaman içinde, dert bin dert içindeyken, çift kaşarlı hamburger ekmeği tost makinesinin yoğun baskısı altında direnç gösterirken zulme ve ısıya, Gepetto Usta, yine her gün olduğu gibi sabah tam sekizde açmıştı mobilya imalathanesini...

Dükkanın önünü sulayıp, sonrasında süpürürken dalıp gitti Gepetto...

Yıllarını vermişti bu işe...

Üç ortak başlamışlardı önce...

Kardeşi Tayyar ve kayını Çetin elbirliği edip, varlarını yoklarını ortaya koymuşlar, mobilya işine adanmışlardı kendilerini...

İşler gittikçe yoğunlaşmaya, haliyle işletmeye giren para da artmaya başlamıştı...

"Vataş" ismiyle zincir mağazaları da açıp, kurumsallaşma anlamında da önemli adımlar atmıştı bu üç ortak...

Gepetto'nun kardeşi Tayyar'la, şirket muhasebecisi Yavuz, yaptıkları hain planla, şirket ortak hesabından parayı tırtıklamaya başladılar...

Yavuz ha bire vergiyi şişirip dururken, ay sonu hesaplarını yükseltiyor, ortaya çıkan farkı da Tayyar'la paylaşıyordu...

Şirket hesaplarını denetlemeyen; Tayyar ve Çetin'e güvenen Gepetto hayatının en büyük hatasını mı yapıyordu ne?..

Yapıyordu...

Çetin de tedarikçilerle anlaşp, şirkete giren mamullerin fiyatını faturada yüksek gösterip kendisine bu metotla fazladan kazanç sağlıyordu...

İşler bir müddet sonra bozuldu...

Alacaklılar kapıdaydı...

Şirketin kağıt üzerinde tek sahibi gözüken Gepetto dardaydı...

Kardeşi Tayyar metresiyle Kanada'ya kaçarken, kayını Çetin Marmaris'e yerleşmiş ve orada ganyan bayii açmıştı...

Gepetto bir an için intiharı aklından geçirdiyse de vazgeçti...

Yaşamalıydı!..

İnadına yaşamalıydı...

En yakını, karısı Kiraz'la paylaştı sıkıntısını...

Kiraz, düğün takılarını döktü ortaya...

Burma bilezikler, küçük-büyük altınlar, gerdanlıklar vs...

Gepetto, kuyumcuya götürüp bozdurdu hepsini...

Bir de Kaynarca'da babasından kalan arsayı satıp, tüm borçlarını ödedi...

Ve geriye kalan meblağla da bu küçük imalathaneyi açıp, kendini tekrar işine verdi...

Çalan telefon sesiyle irkildi Gepetto ve telefona bakmak üzere dükkana girdi...

Arayan karısı Kiraz'dı:

- Gepettom nasılsın?... İyisin ya?...

- Ne olsun be Kirazım... Çalışıyorum...

- Sana öğlene yemek getiriyorum, oradan da doktora gideriz, randevumuz var biliyorsun...

- Doktor mu?...

- Doğum kontrol uzmanına gidecektik ya tatlım...

- Haaa... Haklısın Kirazım... Tamam tamam...

Gepetto ile Kiraz'ın bir türlü çocukları olmuyordu... Geçen hafta tahlil nedeniyle örnek alınmıştı ve onlar için bugün önemli bir gündü, tahlil sonuçlarını öğreneceklerdi...

Öğle yemeğinden sonra; telaş, kaygı ve umutla doktora doğru yola koyuldular...

Sonuç hüsrân mıydı ne?...

Hüsrandı...

Tahlil sonuçları Gepetto'nun kısır olduğunu söylüyordu...

Gepetto yıkılmıştı... Kiraz sakinleştirmeye çalışsa da başarılı olamıyordu...

Karısını eve bıraktıktan sonra, boş boş gezindi sokaklarda...

Kendisini eksik ve suçlu hissediyordu Gepetto...

O gece eve gitmemeye karar verdi...

Dükkanda kalacaktı...

Alışveriş yaptıktan sonra, dükkana geldi...

Eski gazetelerden birkaç sayfayı tezgahın üzerine serip, üzerine özenle; söğüş domatesi, kavunu, beyaz peyniri, rakıyı yerleştirdi...

İki kişilik rakı hazırladı Gepetto...

Biri kendisi için, diğeri olmayan oğlu Salim için...

Çok kederliydi Gepetto çok!..

Şurasına (kalp) ok gibi bir şey saplanmıştı sanki...

Boğazına yumruk gibi bir kütle oturmuştu...

Teypte de acıyı dağılayan bir şarkı çalıyordu:

"Bana bir şeyler anlat, canım çok sıkılıyor. Bana bir şeyler anlat anlat, içim içimden geçiyor... Yanımdasın susuyorsun, susuyor konuşmuyorsun, bakıyor görmüyorsun... Dokunsan donacağım..."

Gepetto bu şarkıya kendini kaptırmışken, minik bir sunta parçasının kendisine gülümsediğini gördü...

Önce yanıldığını sandı...

Bir daha baktı... Bir daha...

Bu bir şaka mıydı?...

Suntaya iyice yaklaşan Gepetto, bunun bir şaka olmadığını anladı...

Saatlerce suntaya şekil vermek için uğraştı Gepetto usta...

Güneşin ilk ışıkları pencereden içeri girerken tahtadan mamul evlat hazırды...

Ama nasıl hitap edecekti ona?...

Bir isim gerekliydi?...

Gepetto ustanın gözüne "Pinokyo" marka tiner takıldı bir an...

Ve adını Pinokyo koydu...

Pinokyo ile dertleşti biraz Gepetto...

Ona ortaklarının attığı kazığı, hayallerini, yıllardır çocuk özlemiyle yanıp tutuştuğunu anlattı...

Sohbet o kadar ilerledi ki, metresi Nurhayat'tan bile bahsetti Gepetto...

Ama bu aralarında sır olarak kalacaktı, söz verdi bunun için Pinokyo...

Gepetto, Pinokyo'yu karısı Kiraz'la da tanıştırdı...

Artık tam bir aile olmuşlardı... Pinokyo, aileye neşe ve huzur getirmiş, kısır olan Gepetto'nun kendisini eksik hissettiği anları unutmamasını sağlamıştı...

Mahalleli, esnaf, akrabalar vs... herkes benimsemişti Pinokyo'yu...

Pinokyo babasına atölyede yardımcı oluyor, işlerini epey kolaylaştırıyordu...

Birkaç güne kadar yetiştirilmesi gereken yüklü bir sipariş almıştı Gepetto...

Pinokyo ile harıl harıl çalışırken, birden Pinokyo'nun çığlıkları doldurdu dükkanı...

Kalası testereden geçiren Pinokyo, parmaklarını makineye mi kaptırmıştı ne?..

Kaptırmıştı...

O sıra telefonla konuşan Gepetto, durumu geç fark etmişti...

Ve Pinokyo, sağ tarafından büyük bir kayıp vermiş, parmaklarından omzuna kadar olan kısmını kaybetmişti...

Neyse ki malzeme boldu...

Zigon sehpa takımından arta kalan parçalarla Pinokyo'yu onaran babası, attığı cam vernikle onun eski neşesine kavuşmasını sağlamıştı...

Günler ayları, aylar yılları kovaladı... Ve tam 14 yıl geçti...

Pinokyo ergenlik döneminin başlamasıyla birlikte bunalıma girmişti...

Çabuk sinirlenip huysuzlaşan, suratında kıymıklar çıkan Pinokyo cinsel bir açlık yaşıyordu...

Gepetto birkaç defa Pinokyo'yu iş üstünde; oturma grubunun tahta iskeletiyle, gümüşlükle, vitrinle, dolap kapakları ve çekmecelerle ilişkiye girerken yakalamış, yapma etme dese de laf anlatamamıştı...

Gecenin bir vakti, televizyon sehpasını taciz ederken çıkan gıcırtilar üzerine uyanan Kiraz, Gepetto'yu da uyandırıp olaydan haberdar etti...

Bir süre Pinokyo'yu öylece seyreden Gepetto, Pinokyo yığılıp kalınca elinde peçete ve kolonya ile içeri girip "Bunlar lazım mı, temizlenirsin?.." dedikten sonra, sandalye üzerinde duran pantolonundan çıkardığı kemeriyle Pinokyo'yu bir güzel dövdü...

- Terbiyesiz, ahlaksız... Ne evde ne dükkanda mobilya bıraktın beee!..

- Ama baba...

- Bana baba deme!

- Sana baba demeyeyim öyle mi?.. Sen ne oportünist bir adamsın... Hiç beni anlamaya çalıştın mı?... Benim de duygularım var... Sistemin sana sunduğu baskıcı, muhafazakar yapıyla sindirilmiş, tabuların tutsağı olmuş zavallısın sen... Madem ahlak, madem terbiye, neden metresin var?... Nurhayat'tan bahsedeyim mi an-neme?..

Kapı arkasında konuşmaları dinleyen Kiraz, feve-ranla kapıyı açtı:

- Ne metresin mi var senin?..

- Yok Kiraz, sandığın gibi değil...

- Evet anne var, hatta O'na ayrı bir ev bile açtı...

- Boyun posun devrilmesin herif, benim gibi bir ka-dına bu yapılır mı? Yıllardır her türlü derdini çektim... Allah belanı versin...

Yatak odasına doğru koşup, kapıyı kilitleyen Kiraz uzun süre konuşmadı... Gepetto "Aç kapıyı" dediyse de ikna edemedi... En sonunda kapıyı kıran Gepetto, Kiraz'ın yatak odası balkonunda duran su bazlı boyayı, asetonu içip intihar ettiğini görünce paniğe kapıldı...

Kiraz'ı hastaneye yetiştiren Gepetto biraz daha geç kalsa karısını kaybedecekti...

Midesi yıkanan Kiraz'ın başında iki gün bekleyen Gepetto, Kiraz sakinleşince her şeyi anlattı...

Ve pişman olduğunu söyledi...

Kiraz'la eve dönen Gepetto, gördüklerine inanamadı...

Depresyona giren Pinokyo, bileklerini ve kasıklarını zımparalayıp kendisini incelterek, intihar mı etmişti ne?..

Etmmişti...

Şoka giren Kiraz "Hep senin yüzünden" diye bağıyordu Gepetto'ya...

Gepetto üzölmüş gibi yapıyordu, ama karısıyla arasını açan, en önemli sırrını söyleyen Pinokyo'nun intihar etmesine sevinmişti...

Sabah erkenden uyanan Gepetto, Pinokyo'dan çıkardığı malzemeyle talaş yapıp, "dükkanın zemini çamur olabilir" kaygısı taşıyan esnafa bedava dağıttı...

Pinokyo'nun ölümünden sonra Gepetto ve Kiraz hiç konuşmadılar...

Gepetto kısa bir zaman geçtikten sonra metresi Nurhayat'ı da alıp Kanada'ya yerleşti... Ve Gepetto, Kanada'da kardeşi Tayyar'la "yenge iki kardeşi birbirine düşürdü" özetini çıkardıktan sonra barıştı...

Kiraz, Gepetto'ya inat olsun diye, eski şirket muhasebecisi Yavuz'la evlendi...

Hayır, gökten üç elma düşmüyor!..

Hangi birine yetecek???

- 1-) Mümkünse ortak iş yapma... Kardeşin dahil!..
- 2-) Tahta, teneke, cam, elik, alüminyum ve benzeri cisimlerden ne akraba ne de evlat olur... Saçmalama!..
- 3-) Boyayla işin bitince, yarım kalsa da balkona falan koyma, kaldır at gitsin, hem bir süre sonra kuruyor...
- 4-) teki kadından kimseye bahsetme...
- 5-) Kanada "teki kadın"la kaılacak güzel bir lke...

BAHTSIZ WILLIAM TELL
ve HIRSLI ÖĞLÜ FARUK...

Zaman probleminin yoğun olarak var olduğu bir
dönemde (evvel zaman, şimdiki zaman, beriki za-
man...) William Tell adında bir yiğit yaşardı...

Her şey William'ın, hala oğlu Mesut'un Alman-
ya'dan ok ve yay almasıyla başladı...

Almanya'dan kesin dönüş yapan Mesut, akrabaları-
na hediyelik eşya alırken, William'a da ok ve yay aldı...

Köyün girişinde neşe çemberi de denilen halayla
karşılanan William, köye kadar davul, zurna ve böğür-
tü birlikteliğiyle getirildi...

Hoşbeş sohbet derken Mesut, dayısının evine, yani
William'ların evine geçti...

Ve patlayacak gibi duran valizleri açıp, aldığı hedi-
yeleri tek tek dağıttı Mesut...

Neler almamıştı ki Mesut?...

Blender, rondo, mikser, epilator, pda, databank, dvd
player, tıraş makinesi...

Valizlerde yok yoktu...

Yok olsa bile valizlerde yer yoktu...

Yer yokken yok da sığmaz tabii...

O kadar yok'u nereye koysun Mesut?..

Uzatmayayım...

Mesut hediyeleri dağıtıp, dijital bir lezzet sunarken dayısına, yengesine ve kuzenlerine William'a ok ve yayı verdi...

William çok içerledi bu duruma, dijital fotoğraf makinesi veya Play Station kesin benim gözüyle bakarken, kendisine ok ve yay reva görülmüştü...

Canı sıkılsa da belli etmedi... Sohbet akıp giderken, okları ve yayı alan William bahçeye çıktı...

Hediyesini uzun uzun inceledi...

Sonra ilk atışını yaptı...

Berbattı...

Bahçedeki korkuluğu hedef almışken elma ağacındaki ham bir elmayı vurdu...

Bir daha nişan aldı korkuluğa...

Yine aynı elmayı vurdu...

Defa kez denedi...

Hep korkuluğa nişan almasına rağmen aynı elmayı defalarca vurmuştu William...

Kader ağlarını örmeye başlamıştı ne?..

Başlamıştı...

İnceden bir mesaj gelmişti William'a ama anlamadı...

Ani gök gürültüsüyle birlikte, William "Amanın" diyerek eve doğru kaçtı...

Sonraki günlerde kendi kendine ok ve yay kullanma çabalarını sürdürdü William...

Her geçen gün kendisini geliştiriyordu...

Öyle ki, metrelerce uzaktan, gerilmiş bir sa telini tam ortasından vurabiliyordu...

William'ın namı çabuk yayılmıştı...

Civardaki köy düğünlerine gidip, düğünlerde gösteri atışları yapıyordu...

Hassas bir atışla damada ve geline, takıları okla epey uzaktan takabiliyordu William...

Bu işin piri olmuştu adeta...

Yine böyle bir düğünde, konuklar arasında yer alan Saliha'yı görmüş, beğenmişti...

Araya büyüklerin girmesiyle Saliha ve William kırk gün, otuzyedi gece süren bir düğünle evlendiler...

Gerdek gecesinin sabahında, "bakire biriyle evlendim ben" duyurusu, kanlı çarşaf olarak William'ın okuyla balkona asıldı...

Kanın yeterince göz doldurmadığını düşünen William, Saliha'nın da onayıyla kırmızı kumaş boyasını ilave etmiş, kırmızı sıvıyı çember oluşturacak şekilde iyice yadıktan sonra öyle asmıştı balkona...

Gururla kanlı çarşafa bakan William sigarasını tellendirirken, "arşaf değil, Japon bayrağı mübarek" nidasıyla haykırdı ve bu kıvançla "Saliha ver bir alt dudak" dedikten sonra Saliha'yı "french kiss" usul öptü...

Köyün dedikoduyu seven kızları, hadiseden şüphe-lenmeleri üzerine eşme başında Saliha'nın aslında bakire olmadığını, normal şartlar altında çarşafın %82'sine kusursuz biçimde çember oluşturarak kan bulaşmasının imkansız olduğunu konuşuyorlardı...

Söylentiler gitgide yayıldı...

Köy çalkalanıyor muydu ne?...

Çalkalanıyordu...

William'ın ailesi, Saliha'yı boşaması için bastırırken, görümceleri de Saliha'ya tiksiniç bir kadınmış gibi bakıyorlar mıydı ne?..

Bakıyorlardı...

William'ın kahvede okey oynadığı bir gün olanlar oldu:

- Utku bana bir çay, tavşan kanı olsun...

- Sen ne sırnaşık bir adammışsın William yaa... Tavşan kanıyla mı kapatacaksın açığı hehehehehe...

Kahveci Utku'nun dalga geçmesiyle birlikte, kahvede bulunan herkes kahkahalar atıyordu ki, William ivedi bir hareketle yayını gerdi ve Utku'yu sağ gözünden okuyla vurup öldürdü...

Eve doğru hızla koşan William, karısı Saliha'ya durumu anlattı... Hızla toparlanan Saliha ve William ilk uçakla İsviçre'ye kaçtılar... İsviçre Alpleri'nde bir köye yerleşen Tell çifti, karamsar günleri geride bırakmışlardı...

Çok geçmeden Saliha ve William'ın bir de oğlu olmuştu...

Çocuğa isim arayışı pek sürmedi ve William'ın babasının adı; Faruk tercih edildi...

Faruk'un bebeklik dönemi sorunlu geçmişti, ama sonrasında sağlığına kavuştu...

İsviçre’de demir doğrama işine atılan ve ilginç tasarımlarıyla müşteri portföyünü hemen her gün genişleten William, İsviçreli bilim adamlarının dikkatini çekti...

Abandone olan pencere, hissiyatlı kepenk, basamakta durunca otomatik olarak çarpan otobüs kapısı ve imdat çekicini üreten William, bilim dünyasını hayretler içerisinde bırakmıştı...

Uzun pazarlıklar sonucunda William kişisi, İsviçreli bilim adamlarıyla aynı laboratuvar ortamında çalışmayı kabul etti...

İki ayda bir çift maaş, özel sağlık sigortası, servis, yakacak, giyecek, gıda yardımı ve SSK primlerinin ödenmesi gibi güzel imkanlarla işe başlayan William, astronomik derecede mutluydu sahiden...

Saliha da Faruk da sosyal ferahlaşmanın kendilerine sağladığı nimetlerin tadını çıkarıyordu...

William arada bir eve iş getirse de, ailesine ayırdığı birim zaman azalsa da, ailesi gidişatı anlayışla karşılıyordu...

Şebinkarahisarlı bilim adamları iki açılı dış fırçasını geliştirince, İsviçre’de yer yerinden oynadı...

Nasıl olurdu da bunu akıl edememişlerdi?..

Zürich Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi Dekanı Robert Emedur başkanlığında bilim adamları toplandılar ve karşı atak için çözüm önerileri geliştirmeye başladılar...

Ve sonuçta bu işi William'ın halledebileceğine kanat getirdiler...

Robert Emedur, William Tell'i karşısına alıp, bilgi verdi...

Bu işin öneminden ve kendisine ne kadar güvindiklerinden bahsetti...

William Tell konunun öneminin farkındaydı...

Ve aylarca eve kapanıp, nihayetinde üç açılı dış fırçasını geliştirerek İsviçreli bilim adamlarına sundu...

İsviçre'de bayram havası hakimdi...

Üç açılı dış fırçasının reklamları "Zürich Üniversitesi'nin onayıyla" vurgusu yapılarak günlerce yazılı, görsel ve işitsel basında yerini aldı...

Fakat William duruma alınmış mıydı ne?..

Alınmıştı...

İsviçreli bilim adamları ve Zürich Üniversitesi başarıyı sadece kendilerine mal edip, hiçbir suretle William'dan bahsetmiyorlardı...

Bu iş böyle olmayacaktı... William, Robert Emedur'la konuşup, rahatlamak istiyordu...

Fakat Robert Emedur asla telefonlara çıkmıyor, asistanı Joseph Lidokain'e her seferinde "vay hasta, vay bugün gelmedi, yok toplantıda, az önce çıktı" de-dirtiyordu...

William'ın sabır sıvısı bardağın dudak payını aşmıştı...

“Ne yapayım, ne yapayım” diye düşünürken, Şebinkarahisarlı bilim adamlarıyla birlik olmayı planladı...

Yıllık izin kullanma bahanesiyle, ilk uçakla Şebinkarahisar’a gelen William, üç açılı diş fırçasının tüm sırlarını Şebinkarahisarlı bilim adamlarıyla paylaştı...

Hatta üzerinde çalıştığı dört açılı diş fırçasının formülünü de verdi...

Bu sefer yerin yerinden oynadığı coğrafya İsviçre değil, Şebinkarahisar’dı...

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, bu çalışma üzerine William Tell’e fahri doktora unvanı verdi...

William aldığı intikamın keyfini çıkarıyordu ki, Salih hıçkırıklara boğularak telefon açtı William’a ve Faruk’un İsviçreli bilim adamları tarafından kaçırıldığını söyledi...

Gece yarısı gizlice İsviçre’ye dönen William oldukça öfkeliydi...

Rober Emedur’u aradı:

- Ooo William sen misin, bir ara hiç aramayacaksın sandım...

- Ne istediğini söyle Robert...

- Oğlun elimizde... Onu bırakmak için daha üst düzey bir diş fırçasını hazırlaman amacıyla sana üç gün mühlet veriyorum William...

- Üç gün yetmez...

Çatttt!!!

Robert Emedur, ciddiyetini ispatlamak ve ne kadar dediği dedik bir adam olduğunu göstermek hasebiyle telefonu William'ın suratını kapatmıştı...

Robert telefonunu kapattıktan sonra kahkahalarla gülüyordu, viskisinden bir yudum alıp asistanı Joseph'e döndü:

- Üç gün yetmez diyor kerhanacı... Hah hah haaa...
- Aman patron iyice korkuttunuz sizde...
- Hah hah haaa hehiro hehiro lübürü lübürü...

Bu kez Robert Emedur, intikamının keyfine varıyordu, patronuna yaranmak isteyen tipik çalışan hareketi olarak Joseph de, anlasa da anlamasa da, katılsa da katılmasa da gülüyordu şuursuzca...

William üç gün boyunca gece demedi, gündüz demedi sekiz açılı dış fırçasını üretti, üstelik dış fırçasının üzerinde yer alan elektronik bir sistem; dış fırçasını sahibi dışında kullanmak isteyen biri olduğunda, minibüs ve benzeri araçlardan alışık olduğumuz geri vites müziğini çalıyordu...

Büyük gün geldi...

William telefon açıp nerede buluşacaklarını sordu... Robert, Eski Basel Stadı'nda buluşacaklarını, polise haber verirse bir daha asla oğlunu göremeyeceğini söyledi...

William, okunu ve yayını alıp buluşma yerine gitti...

Etrafta kimse görünmüyordu... Bir süre sonra İsviçreli bir grup bilim adamı, korumalar, Robert Emedur ve Joseph Lidokain çıkageldi...

Fakat Faruk ortalarda görünmüyordu... William oğlu Faruk'u sordu...

- Oğlum?... Oğlum nerde?...

Robert purosunu yaktıktan sonra ukala bir tavırla cevapladı:

- Sakin ol William... Faruk burada ve birazdan sana göstereceğiz... Ama dış fırçanı test etmeden önce hangi ruh haliyle ürettiğini anlamak için bir testimiz var...

- Nasıl yani?..

- Bizim bildiğimiz William, oku ve yayı çok iyi kullanır... Ürettiğin dış fırçasını baştan savma yapıp yapmadığını anlamamız dolayısıyla, psikolojini bilmemiz gerekiyor...

- Sadetle arandaki mesafeyi hızla azalt Robert...

- Güzel cümleydi William, ama neyse ki bu cümleyi kitabın yazarı kuruyor yoksa senin edebi yeteneğinin olmadığını bilincindeyiz...

- Eğer gerçeklerden bahsedeceksek benim Faruk diye oğlum da yok, hepsi yazarın uydurması değil mi, şu düştüğüm hale bak...

- Uzatma William... Joseph, Faruk'u getir...

Joseph Faruk'u getirir... Faruk'un gözleri bağlıdır... Ve elinde de bir elma vardır... Robert anlatmaya başlar...

- Şimdi William'ım... Faruk başının üzerine elindeki Amasya elmasını koyacak... Sen o elmayı üç atışta vuramazsan, üretmiş olduğun dış fırçasını incelemeyeceğiz bile, eğer elmayı üç atıştan herhangi birinde vurursan anlayacağız ki sinirlerin sağlam bir şekilde bu dış fırçasını imal etmişsin, ürünü kabul edip Faruk'u serbest bırakacağız...

- Peki hala... Bana bir ok yeter... Ve sadece bir atış yapacağım...

- O la la, bu ne özgüven William...

Faruk başının üzerine Amasya elmasını özenle yerleştirdi... Korkudan titriyordu... Manalı bir sessizlik kapladı etrafı... Uçan kuşlar bile derhal konacak bir yer bulmuş, "çıt" sesinin çıkmayışına katkıda bulunuyorlardı...

William, oku yaya yerleştirdi... Yayı gererken endişeliydi... Ya elmayı değil de, oğlunu vurursa?.. Epeydir atış da yapmıyordu... Bu kaygılar içerisinde elmaya nişan aldı William... Ve birden *ben bu anı sanki daha önce yaşadım* diye düşündü...

- Elma, ok, yay... Ne olabilirdi ki?..

Halasının oğlu, Mesut'un Almanya dönüşü kendisine ok ve yay hediye etmesini, hemen bahçeye çıkıp deneme atışı yaparken, bahçedeki korkuluğu hedef almasına rağmen, defalarca aynı elmayı vurmasını anımsadı...

Kader, kismet diye geçirdi içinden, sonra düşündü; *acaba Matrix böyle bir şey miydi?..*

Bu bir mesaj mıydı?.. Hayat bize gerçek hedefleri hep saklayarak mı sunardı, biz yanlışla yönelmekte ısrar etsek de, doğruyu bulmamızı sağlayan bir güç mü vardı?..

Sırrı çözmüştü William, gülümsedi...

Amasya elmasını hedeflemeyecekti...

William, eski Basel Stadı'nın deniz tarafındaki tribünleri hedef aldı...

Ve ok yaydan çıkmıştı...

73 derecelik açıyla, kinayeli tarzda yol alan ok "lank" diye elmayı tam ortasından vurdu...

Bu atış karşısında herkes şaşırılmıştı...

William Tell, "Matrix... Matrix..." diye bağıyor muydu ne?..

Bağıırıyordu...

Robert Emedur, alkışlayarak William'ın yanına geldi...

- Kutlarım William... Yiğit adamsın, Faruk serbest dedi...

- Ne William'ı, Faruk kim?..

- İyimin William?...

- İyiyim elbette... Hepimiz istediğimiz sürece ıy olacağız dostlarımız... Bizler, bu kitabının yazarının tutsağı olamayız... Kırmalıyız zincirlerimizi... Faruk da,

William da, Robert de bir sesleniştir öylesine... Tekrar edin benimle... Husaaaaa... Huuuuusaaaa... Husaaaaa... Husaaaaaa....

- Husaaaaaa... Husaaaaaa... Husaaaaaa... Husaaaaaa....

Aklını yitiren Willam'a, İsviçreli bilim adamları, Robert Emedur, Joseph Lidokain de ayak uydurmuş, Faruk olay yerinden kaçmıştı...

Kendi tarikatını kuran William, ne varsa geride bırakıp Almanya'ya yerleşti... Ve burada tarikat ayağına topladığı paralarla gurbetçileri dolandırdı...

Faruk bu maceranın etkisinden yıllarca kurtulamadı ve halde meyve-sebze işine girip, yurtdışına açıldı, ihraç ettiği Amasya elması ile büyük başarılar yakaladı ve ticari hırsından her şeyi unutan Faruk, annesi Saliha'yı da unuttu... Saliha, huzurevinde yıllarca kendisini William'ın, Faruk'un arayacağı umuduyla yaşlandı...

Gökten üç elma düşecekti bu masalda ama...

Faruk'un hırsı işte...

Gökten düşmesi muhtemel üç elma da Faruk tarafından ihraç edildi...

Ayıp beee Faruk!...

1-) Sana verilen hediyeı asla küçümseme...

2-) Gerdek gecesinden sonra; balkona, pencereıe, veran-
daya kanlı çarşafın asılması, yıkılması gereken bir tabudur...
Yıkılamıyorsa da, çarşafa haricen kumaş boyası ilave edilme-
melidir...

3-) Tarantula'dan post, görümceden dost olmaz!..

4-) Takım çalışması içerisinde, senin adından bahsedilmi-
yor diye; küsme, alınma... Önemli olan ekibin başarısıdır...
Kaldı ki, İsviçreli bilim adamları herkesle çalışmazlar... Biri-
nin adını biliyor muyuz?... Bütününe İsviçreli bilim adamı di-
yoruz, takımdır önemli olan, birey değil...

5-)Tek açılı diş fırçası da diş sağlığında yeterince temizlik
sağlıyor, abartmanın gereğı yok... Hele ki geri vites müziğı ta-
mamen lüzumsuzluk!...

DUDU YÜZLÜ, MÖR FİSTANLI,
SIRMA SAÇLI RAPINZEL...

Bir varmış, bir yokmuş... 14, 1'den çok, 92'den azmış...

Ve X bilinmeyen bir değerkken, üçgenin iç açıları toplamı 180 dereceymiş, bir üçgende dik açının karşısındaki kenara hipotenüs denirken, henüz jakuzi falan yokmuş...

Neslihan ve Ayvaz adında mutlu bir çift yaşamaktaymış...

Neslihan ve Ayvaz, birkaç ay sonra dünyaya gelecek bebeklerinin sevinci içerisindeymiş...

Sevişmenin kontrolden çıkması ve bir anlık "aman ne olursa olsun sonuç" keyfi uğruna hamile kalmıştı Neslihan...

Aslında bir kaza bebeğiydi bu...

İlk önce kürtaj yaptırmayı düşünen çift, toplum baskısı yüzünden bundan vazgeçmişti...

Anne baba olmaya hazırlanan Neslihan ve Ayvaz, yavaş yavaş bebek odasını bile hazırlamaya başlamışlardı...

Tek sorun Neslihan'ın olmadık zamanlarda "aş eriyorum" adı altında beliren istekleriydi...

Her an canı bir şey çeken Neslihan; bir gün avokado isterken, ertesi gün Erzincan tulum peyniri, bir sonraki gün Zile pekmezi, ardından İskoçya ketesi ve yanında bulgursuz bulgur pilavı istiyordu...

Tüm bu gıdaları bulmakta güçlük çeken, örselenen Ayvaz iyice yorulmuştu...

Neslihan'ın karnı burnundaydı... Doğumuna çok az kalmıştı...

Ve bir gece, karşı komşusu büyüücü Nedamet'in bahçesinde gördüğü marullardan tatmak istedi...

Hemen isteğini Ayvaz'a anlattı...

Ayvaz, gecenin bir vakti komşusunun bahçesine girip, gizlice marullardan aşırdı...

Neslihan halinden memnundu; ama, marullar yetmiyordu...

Hemen her gece, Ayvaz sevdiceği uğruna marul mu çalıyordu ne?..

Çalıyordu...

Büyücü Nedamet vaziyete uyanmıştı... Zira, bahçe-deki yüzdesel marul toplamı sürekli değişiklik gösteriyordu...

Erketeye yatan Nedamet, Ayvaz'ı yine bir gece yarısı marullarını çalarken yakaladı ve ağzına geleni söyledi...

Adamakıllı mahcup duruma düşen Ayvaz, olanı biteni anlattı... Karısının hamile olduğunu, aşerdiğini, marulları bu yüzden yürüttüğünü ifade etti...

Baba adayını anlayışla karşılayan ve sakinleşen Nedamet, bahçeden istediği kadar marul alabileceğini

söyledi Ayvaz’a... Fakat bebek doğunca, bebeğin kendisine verilmesini şart koştu...

Aksi takdirde yapacağı “oksidasyon” büyüsiyle, aile düzenini bozacağını da ilave etti...

Ayvaz şaşkın ve üzgündü... Yaşadıklarını Neslihan’a anlattı... Neslihan’ın da yapacak bir şeyi yoktu, oksidasyon büyüünün ailesini beter edeceğini biliyordu...

Çok geçmedi masmavi gözleri olan, dilber bir kız çocuğu dünyaya geldi...

Bebek doğar doğmaz, büyücü Nedamet tarafından alındı, Neslihan ve Ayvaz çifti çokça üzgündü...

Ayvaz’ın bahçeden kopardığı marulun türüne Rapunzel deniyordu...

Büyücü Nedamet de, haybeden konuştu bu bebeğe, marul destekli olduğu için Rapunzel adını verdi...

“İyi ki bahçeden mürdüm eriğini çalmadı şu Ayvaz, yoksa gül gibi kıza mürdüm eriği diyecektim...” diye düşündü ve bu iğreti espriye tebessüm bile etmedi Nedamet...

Rapunzel, çocuk boyuna bakmadan ev işlerine yardım ediyor, annesinin mahalle kadınlarına büyü yaparken kullandığı; at sidiği, postmodern dudak, floresan, nar ekşisi, fitil, üçlü priz, kedi boku, katalizatör, turnusol kağıdı, lazer, modem vb metaları da temin ediyordu...

Nedamet Rapunzel’den gayet memnun muydu ne?...

Memnundu...

Rapunzel ergenlik dönemine girince vücut hatları dikkat çekmeye başladı...

Mavi gözleri, sarı saçları ve buğday teniyle dillerdeydi Rapunzel...

Rapunzel'e olan alâka sürekli artıyordu... Bazı ajanslar mankenlik yapması için teklifte bulunuyor, kimi şampuan üreten firmalar, bizim reklamda illa da Rapunzel oynasın diyordu...

Bu ilgi Nedamet'i endişelendiriyordu...

Ve Nedamet haince bir planla Rapunzel'i, dayısı Muammer'in Kurtköy'de bulunan, yıllardır kullanmadığı kulesine kapattı...

Kulenin kapısına beton döken Nedamet, Rapunzel'in sosyal hayatla bağlantısını keserek, ona olan ilgiyi engellemiş oldu...

21 yıl kulede mahsur kalan Rapunzel 35 yaşına gelmişti; ama, yine de güzelliğinden bir şey yitirmemişti...

Hayat iyice sıkıcı olmaya başlamıştı Rapunzel için, neredeyse menopoza girecekti ve eline bir kere olsun erkek eli değmemişti... İnternet üzerinden erotik sitelere giren Rapunzel, çokça pratik bilgi edinmiş, artık teoriye geçmek için çağıl çağıl çağlıyor muydu ne?..

Çağlıyordu...

Kurtköy'e havaalanı inşaatının başlamasıyla bölge hareketlilik kazanmıştı... Eskiden hep bağ, bostan, dutluk olan bölge hızla betonlaşıyordu...

Üste üste siteler yapıliyordu...

Nihayet Rapunzel'in kapalı kaldığı kulenin civarında da inşaatlar başladı... Pendik Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü'nün asfalt çalışmasına başlamasıyla Rapunzel iyice sevinmişti...

Pendik Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü "verdiğimiz geçici rahatsızlıktan dolayı özür dileriz" tabelalarını dört bir yana yerleştirmişti, lakin bu Rapunzel için rahatsızlık değil, büyük bir şanstı...

Bölgedeki çalışmaları keyifle izleyen Rapunzel, çalışma alanına ara sıra gelip, köyü camlı siyah arabadan inen ve etrafı korumalarla çevrili birine takılmıştı...

Rapunzel çok sonra öğrenecekti bu kişinin Pendik Belediye Başkanı olduğunu...

İlk görüşte aşk bu olmalıydı...

Rapunzel'in içi içine sığmıyordu...

Pendik Belediye Başkanı Ali Osman Tutarel, zaman zaman ekip arkadaşlarına destek olmak için şantiyede kalıyordu...

Rapunzel bir şeyler yapıp, başkanın dikkatini çekmeliydi...

Ali Osman Başkan'ın şantiyede kaldığı bir gece, "Karadır şu bahtım kara, sözüm kâr etmiyor yare..." türküsü söyleyerekten başkana inceden mesaj gönderen Rapunzel, amacına ulaşıyor muydu ne?..

Ulaşıyordu...

Başkan sesi takip ederek kulenin dibine kadar geldi...
Büyülenmişti...

Türkü bitene kadar bekledi...

Ve sonra seslendi:

- Merhaba... Adın nedir?..

- Rapunzel ben, ya sen kimsin?..

- Ali Osman Tutarel ben...

- Öyleyse hadi memnun olalım tanıştığımıza...

- Memnun oldum Rapunzel... Saçların çok güzel görünüyor...

- Dilersen sarkıtayım, tutup yukarı tırmanabilirsin...

- Yok canım ne gereği var... Ben vinci getireyim onunla çıkarım, canın yanmasın...

- Ama o zaman masalın ve yıllardır uzayan saçları-
mın anlamı kalmaz... Saçlarımdan tuta tuta çıkman ge-
rekiyor Ali Osmanım...

- Yemişim masalını, modern toplumun bireyleriyiz
biz... Vinçle çıkmayı yeğliyorum!..

Sokak lambalarını tamir etmek için kullanılan vinci
alıp kuleye gelen başkan, vinci kabinine binip, kuleye
doğru yükseldi...

Rapunzel'i görür görmez etkilenen Ali Osman, Ra-
punzel'in deniz mavisini gözlerine baka baka başından
geçenleri dinledi...

“Bitti Rapunzelim... Bitti... Kötü günler geride kaldı artık!..” dedi Ali Osman Tutarel...

Rapunzel ve Ali Osman vincin kabininde aşağıya inerken, Rapunzel Ali Osman’a “Bir yerde hata yapıyoruz, vinçle çıkman ne kadar yanlışsa, vinçle inmemiz de o kadar yanlış, masalın ruhuna aykırı bu modernite...” diye sitem ettiyse de, başkan kulak asmadı...

Rapunzel’e yapılanların intikamını almak isteyen başkan, Nedamet’e belediyeden bir kağıt göndertip “burası yola gidiyor” bilgisinden sonra kuleyi yıktırdı ve Nedamet’e çok düşük bir istimlak bedeli ödedi...

Rapunzel ve Ali Osman müthiş bir aşk yaşıyordu... Her şey yolundaydı...

Kısa süre sonra bu neşeli çift evlilik kararı aldı...

Fakat Ali Osman Tutarel’in bağlı bulunduğu NGŞP (Nabza Göre Şerbet Partisi) bu evliliği onaylamıyordu...

NGŞP Genel Başkanı İdiz Baygeldi, “Bizim parti mensubumuz asla bir masal kahramanıyla evlenemez!..” deyip restini çekti...

Ali Osman Tutarel’e oy veren bölge halkı da, başkanlarının bir masal kahramanıyla evlenmesini asla kabul etmeyeceklerini söyleyip, yoğun protestolar gerçekleştirdiler...

Özel hayatına karışılmasına son derece sinirlenen Ali Osman Tutarel, asla yılmayacağını, parti içerisinde demokrasi hareketi başlattığını beyan etti ve hemen sonrasında Rapunzel ile evlendi...

Bu evliliğin ardından, yurt içinde şehir şehir gezme-ye başlayan Ali Osman Tutarel, gittiği her yerde davul, zurna eşliğinde coşkuyla karşılandı...

Demokrasi çarklarının NGŞP içinde dönmediğini her konuşmasında anlatan Ali Osman Tutarel, partinin var olan başkanının parti içinde hiçbir ağırlığı kalmadığını vurguluyor ve İdiz Baygeldi'yi hizipçilikle suçluyordu...

Ali Osman Tutarel, genel başkanlık için ısınma turları atarken gittiği her yere Rapunzel'i de götürüyor ve halkın karşısına karısıyla çıkarak, bayan seçmenlerin de gönlünü alıyordu...

NGŞP'de olağanüstü kurultaya gitme kararlaştırıldı...

Ali Osman Tutarel ve İdiz Baygeldi parti genel başkanlığı için yarışacaktı...

Kapalı spor salonunda gerçekleşen kurultayda ilk konuşan ve hep konuşan İdiz Baygeldi özetle "Dut kokmuşsa but vardır, but kokmuşsa ud vardır... Ud kokmuşsa ne vardır? Sorarım size ne vardır?.. Buz vardır buz vardır!!!" diyerek parti içinde yer alan, ama partiye zarar verenlerin bu kurultayla yok olacağını ima etti...

Söz hakkı bulamadıkça sinirlenen Ali Osman Tutarel ve yandaşları, gergin ortamı daha da germiş, ortama uyup gerilen sandalyeleri de karşı gruba fırlatmışlardı...

Rapunzel hadisenin şaşkınlığını yaşarken, kulede geçirdiği sakın günleri ararcasına saf saf etrafına bakınmaktaydı...

Kurultay sonunda, İdiz Baygeldi, bir kez daha genel başkan olurken, basın olaya kurultay partisi NGŞP olarak yaklaşp, partinin halktan koptuğunu mu yazıyordu ne?..

Yazıyordu...

İzdihamdan zar zor kurtulup tuvalete giden Rapunzel, Ali Osman'ın yokluğunu hissedip hissetmeyeceğini merak etti...

Ve yanılmadığını gördü...

Ali Osman, karısının yanında olmadığını farkında bile değildi ve onun kaybetmeye tahammül edemeyişi, hırsı aşkının bile önüne geçmişti...

Rapunzel ağlamaya başladı... Rimelleri her gözyaşında biraz daha akıyor ve yanaklarından süzülüyordu...

Bir el uzandı Rapunzel'e...

Çenesinden tuttu... Başını kaldırdı:

- Rapunzel...

- Sen sen... Sen!.. İnanamıyorum!!!

- Her şeyi biliyorum... Ben masal dahilinde daha önce gelmesi gereken, seni kuleden saçlarına tırmanarak kurtarması gereken prensim.... Adnan ben...

- Bir ara hiç gelmeyeceksin sandım... Bu mudur benim yazgım diye isyan ettim gecelerce... Hangi masalda görülmüş, dünyalar güzeli bir kızın belediye başkanıyla, milletvekiliyle ya da ne biliyim encümen azasıyla evlendiği?...

- Hepsi geçti Rapunzel... Güzel günler bizi bekliyor duddu yüzlüm, mor fistanlım, sırma saçlım... Bir sonrakı "Fareli Köyün Kavalcısı ve Saz Arkadaşları" masalında yazar bana da yer verdiğinden, geri dönüp prensliğe adaptasyonda güçlük yaşadım... Bundan dolayı geciktim, üzgünüm...

- Adnanım, prensim benim...

Birbirine hasretle sarılan Rapunzel ve Prens Adnan, dakikalarca öpüşünce, "tuvaleti nasıl bulmak istiyorsanız öyle bırakın" yazısına dönüştüler ve şeffaf dosyanın içerisinde 42 gün huzur içerisinde yaşadılar...

Kuşkusuz gökten yine üç elma düşemedi...

Zira tuvalette zemin pek hijyen değildir bildiğimiz üzere...

Elmalara yazık!..

1-) Bir çocuğu dünyaya getirmek ciddi bir stratejik kararlılık gerektirir... “Aman ne yapalım, kazayla oldu...” deyip, bir anlık keyif kontrolsüzlüğüne kulp takmak, ilerde tatsız hadiselerle yol açabilir...

2-) Aşermenin bilimsel bir yanı olduğuna şüpheyiyle yaklaşılmalı... Tamam, eşinin canı bir şey isteyince al; ama, yok İskoçya tetesine aşerdi, yok Senegal budalası istiyor canı... Bunlar şık değil...

3-) Buralar bağ, bostan, dutluk... Buradan arazi alınmaz denilmemeli... Yarın öbür gün oraya bir havaalanı, bir alışveriş merkezi yapılır görürsün... Dutluk da olsa, al kenarda durun... Her arazi bir dönem dutluktu... (Olsa da yesek...)

4-) İşle aşk asla birbirine karıştırılmamalı...

5-) “Tuvaleti nasıl bulmak istiyorsanız öyle bırakın” uyarıları kağıda yazılarak da yapılsa, yazıldıktan sonra şeffaf dosyanın içine de konsa en fazla 42 gün dayanıyor... Bizzat saydım... Mümkünse yazılmamalı böyle yazılar... Bir insanı “tuvaleti şöyle bulmak istiyorum” diyerek beklentiye girmiyor ki uzun uzun... İlla yazılacaksa bir tabelacıya gidip, levhaya yazdırıldıktan sonra sunulmalı, daha sağlam hem!..

FARELİ KÖYÜN KAVALCISI
ve SAZ ARKADAŞLARI...

ılllaaarr yıl lar önce, her yanı bereketle dolup taşan Dışbükey adında büyük bir köy bulunmaktaymış...

Köyün başlıca gelir kaynakları hayvancılık, tarım ve turizmmiş...

Köy halkının bolluk içinde yaşayışını biraz daha somutlaştırmak icap ederse, hani şu kalıplaşmış söylemde olduğu gibi; yediği önünde, yemediği arkasındaymış köylülerin...

Çoğu ilçeden bile daha fazla gelir kaynağına sahip olan Dışbükey Köyü'nün tek gayesi ilçe olmakmış...

Muhtar Nazif bu uğurda sürekli çalışıp, çırpınıyormuş...

Köy ilçe olursa, Nazif de kaymakam olma hayaline daha da yaklaşacak mıymış ne?..

Yaklaşacakmış...

Sürekli hükümete yazılar gönderen Nazif, pek ciddiye alınmıyordu; zira, köyken ilçe olmak isteyen, ilçeyken il olmak isteyen yerleşkeler yüzünden hükümet artık sıtkını sıyırmıştı...

Nazif yine de umudunu kaybetmeden çalışmalarına devam ediyordu...

Yaz sezonun yaklaşmasıyla birlikte yoğun biçimde turist geleceğini dūřünen muhtar, köyün girişine köyümüze hoř geldiniz manasını içeren "welcome to our willage" tabelasını astırdı...

Bu tabela üzerine, köyün ileri gelenlerinden bir grup Nazif'i uyardılar; köy anlamındaki "village"dir, w ile değil v ile yazılır diye...

Ama Nazif oralı olmadı, "Ha willage ha village, ben neydem tabelacı öyle yazmış, bir daha para veremem bunun için" diyerek işin içinden ıktı...

Nazif anlaşılacağı üzere; biraz eli sıkı, cimri bir muhtardı...

Turistler, Dışbükey Köyü'ne gelmeye başladılar yavaş yavaş... Köylüler mutluydu, tüm hazırlıklar tamamlanmıştı... Köyde yamaç paraşütü, rafting, dağcılık gibi sportif imkanlar turistlere sunuluyor, köy halkı evlerini pansiyon olarak kiralayıp, bütçesine katkıda bulunuyordu...

Dışbükey'e tatile gelen Alman bir ailenin sarışın, illi erkek çocuğuydu Briegel...

Ve tatile çıkarken "İlla ki yanımda hamsterlarım olacak" diye tutturunca, ailesi de pek bir şey diyememiş miydi ne?..

Diyememişti...

Briegel ve ailesi için tatilin ilk günleri enfes geçiyordu...

Çökeleği çok seven Briegel, kendisine ikram edilen her çökelekli dürüme saldırdıkça, annesi utancından “Evde olsa yemez... İştahı açıldı burada...” diyordu...

Desin tabii...

Bir gün hamsterlarına yemeleri için brokoli veren ve sonrasında kafesin kapısını açık unutan Briegel, çok sevdiği hamsterları kaçınca tüm mutluluğunu kaybetti...

Önüne koyulan dürülmüş çökeleğe bile artık ilişmeyen Briegel, iştahtan mı kesilmişti...

Dışbükey Köyü sakinleri, bu olayı Alman aile kadar ciddiye almıyordu... Neticede kaçan iki fareydi... Farelerin kafese kapatılıp özel bir ilgiyle sevilmesi bile onlara ters geliyordu...

Briegel günlerce ağladıysa da bir sonuca ulaşamadı...

Giden gitmiş, şuncazcık çocuk pastoral bir tatili koca aileye zehir zıkkım etmişti...

Yaz sezonu kapanıyordu ki, köyde harika bir dedikodu yayıldı...

Köyün doğusunda, batısında, kuzeyinde ve güneyinde fare sürülerinin cirit attığı söyleniyordu...

Yıllarca fare nedir bilmeyen köy, büyük bir panik içerisindeydi...

Briegel’in, kafesten kaçan hamsterlarının, birkaç küçük tarla faresi ve lağım fareleriyle şuursuzca çiftleşmesi hâsılasında, farelerin köy üzerindeki hegemonyası artmıştı...

Köylüler Briegel ve ailesine veryansın mı ediyordu ne?..

Ediyordu...

Köyün baytarı Talat'ın dediğine göre; civarda tek tük yer alan cinsel hayatı sönük fareler, iki süslü fareyi görünce aşka gelmiş "Alman lan bunlar Alman..." yaygarasıyla birlikte azmış ve düş ötesi bir cinsel ilişki yaşamıştı doyasıya...

Tabiatıyla fare nüfusu sürekli artıyordu...

İnsanlar yemek yerken, artık yanlarında bir sopa bulunduruyorlardı...

Bir eliyle yemeği idare ederken, diğer elinde tuttukları sopayla da fareleri uzaklaştırıyorlardı...

Uyumak, çalışmak imkansız hale gelmişti...

Fareler tarlaları kurutmuş, köylülerin analarından emdiği sütü, solunum problemi yaşatacak raddede bulunlarından getirmişti...

Köylüler farelerin çoğalmasına çare bulamıyorlardı...

Kimisi evlerimizi ateşe verelim, evlerimiz yanar; ama, farelerden kurtuluruz derken, kimisi köyün yukarısında yer alan barajın kapaklarını açalım, köyümüz belki su altında kalır ama, bu yaratıklardan kurtuluruz diyordu...

Fareler arasında müthiş bir dayanışma vardı... Kedilere karşı teşkilatlanıp, topluca saldırıyorlar, kedileri de pasifize ediyorlardı...

Köylüler toplanıp muhtar Nazif'e gittiler... Bu tatsızlığa çabucak bir çözüm bulunmasını istiyorlardı... Muhtar Nazif ürettiği bilinçsiz komplo teorisiyle bu işi Amerika'nın yaptırdığını, köylerindeki zenginlikte Amerika'nın gözü olduğunu, derlenen oyunla köyü terk etmenin tek çareymiş gibi sunulduğunu anlattı...

Köylülerden biri atıldı:

- Ama Briegel Alman idi...

Hazır cevap muhtar hemen yanıtladı:

- Ne fark eder... "Biri geldi" ve köyümüzü mahvetti... Ha Alman... Ha Amerikalı'...

Köylüler gülüşmeye başlamıştı ki, köyün kavalcısı Pertev haykırdı:

- Yazıklar olsun... Ağlanacak halinize gülüyorsunuz... Muhtar biraz ciddi ol, burası açık hava tiyatrosu değil ve sen de stand-up yapmıyorsun... Bu sorunu ben çözerim... Kavalımı üfleyip, saz arkadaşlarımla da desteğiyle fareleri bu köyden uzaklaştırırım...

Muhtar kendisine laf sokulduğundan bozulmuştu:

- Bu iş öyle kavalla, davulla, perküsyonla olacak iş değil Pertev... Ben yarın belediyeye gidip, köyü ilaçlamalarını isteyeceğim...

Köy ilaçlanmasına rağmen bir sonuç alınamadı... Ve en sonunda muhtar, kavalcı Pertev'den yardım istedi:

- Ben ettim sen etme Pertev... Yardım et ne olursun?...

- Hah şöyle Nazif efendi...

- Nasıl çözeceksin sorunu?...

- Ben ve orkestramın hazırlayacağı zengin repertuarla fareler en sote yerlerden çıkacak, akabinde peşimize takılacak... Biz de onları dere kenarına götüreceğiz... Ben ve arkadaşlarım deredeki jet-skilerle karşıya geçip, orada da sanatımızı yapacağız, fareler de peşimizden gelmek isterken dereye boğulacaklar... Yalnız bu iş için, toplam 120.000 dolar isterim...

Köylüler de bu öneriye sıcak bakıp, farelerden kurtulduktan sonra paranın bir önemi olmayacağı konusunda fikir birliğine vardılar...

Pertev saz arkadaşlarını topladı... Bas gitarda Adnan, klavyede Vural, darbukada Münir, elektro sazda Kamber, kemanda Özcan bulunuyordu...

Pertev'in kaval solosunun ardından, orkestra elemanları da hep birlikte coştular...

"One way ticket"le girişi yapan grup, sonrasında "Vurma sevdanı taşlara zalim... Bindiğin dalı kesiyorsun ona göre... Garipsenecek ne var aşkımızda, evet teyze çocuklarıyız ama... Gide gide bir söğüde dayandım..." gibi popüler eserlere yer verdi...

Köyde bir hareketlenme mi oluyordu ne?..

Oluyordu...

Melodilerden etkilenmişti fareler...

Hepsi bir bir deliklerinden çıkıyor, Pertev ve saz arkadaşlarının yanına geliyordu...

Fare kalabalığı durmadan artıyordu...

Pertev ve saz arkadaşlarının etrafında büyük bir fare ordusu toplanmış, emir bekliyorlardı sanki...

Köylüler şaşkındı... Köy sakinleri sustu, orkestra sustu...

Sadece farelerden "vicirik vicirik" diye sesler yükseliyordu...

Pertev usulca kavalını bırakıp, zurnayı aldı...

Ve orkestraya kaş göz işaretiyle "Bir dakika sonra bana eşlik edin" dedi...

"Makaram sarı bağlar lo, kız söyler gelin ağlar" türküsünü zurnayla çalan Pertev, farelere halay çektirmeye başladı... Binlerce fare müthiş bir disiplinle halay çekiyordu...

Pertev'in farelerle bu denli içli dışlı olması, onlara sözünü geçirmesi köylüleri mutlu ediyordu...

Farelerin neşeli ve telaşlı halayı devam ederken, Pertev ve saz arkadaşları, traktörün römorkuna geçti... Müziğe hiç ara vermiyorlardı...

Traktör dereye doğru ilerlerken "One way ticket"ı tekrar çalıyordu orkestra...

Dere kenarına gelindiğinde hazırlanan salla, orkestra malzemeleri karşı kıyıya götürüldü...

Havalı olsun diye orkestra elemanları jet-skiyle karşıya geçmeyi tercih ettiler... Ve keskin bir sessizliğin ardından Pertev ve saz arkadaşları "Elinde oya, gidiyor toya... Dudağı boya Menşure Hanım..." türküsünü hard-rock kıvamında icra ettiler...

Karşı kıyıda bulunan binlerce fare, melodinin geldiği yere ulaşmak için deli danalar gibi suya atladı...

Suya atlayan fare yığını boğuluyor muydu ne?..

Boğuluyordu...

Köylüler rahatlarını bozan farelerden kurtulmanın mutluluğunu yaşıyorlardı...

Genişçe bir temizlik yapıldı köyde...

Evler sterilize edilip, aklandı paklandı...

İşini layıkıyla yapan Pertev muhtarın kapısını çalıp, 120.000 dolarını istedi...

Muhtar peşin para yerine, 9 aylık çek önerince Pertev "Çeki kırdırırsam, her ay %5'ten paranın %45'i gider, para da kuşa döner, bana keş para lazım." dedi...

Muhtar bunun üzerine "Anlamadık zannetme, play-back yaptığını biliyoruz... 120.000 dolar nedir?.. Sezen Aksu'yu çağırırsam 20.000 dolardan fazla istemez... Al şu 1.000 doları bir daha da gözüme görünme!.." diye karşılık verdi...

Pertev, Nazif'in tavrına çok sinirlendi ve 1.000 doları muhtarın suratına fırlatıp "Aşkımızı parayla satın alabileceğini mi sandın?" diye haykırınca muhtar "Pertevim, Türk filmlerinden araklamışsın bu sözü, ama, doğru yerde kullanmadıkça manası olmuyor tabii..." deyip pis pis güldü...

Pertev'in son sözü "Sen görürsün muhtar!.." oldu.

Dımdızlak ortada kalan Pertev, hain bir plan peşinde miydi ne?..

Peşindeydi...

Pertev bir sabah erkenden uyandı... Ve kavalını eline alıp acı acı çaldı...

Kavalın sesini duyan köyün kadınları bulundukları yerden derhal çıkıp, ezginin peşine takılıyorlardı...

Kocaları kadınlarını zaptedemiyor, onları durdurmaya güçleri yetmiyordu...

Pertev'in ardına düşen kadınlar, uzun bir kuyruk oluşturmuştu...

Pertev köyün çıkışına geldi...

Muhtar yapma etme diyor, gözyaşı döküyordu, ama Pertev kararlıydı...

Köydeki kadınların hepsini peşi sıra dizip, köyden ayrıldı Pertev...

Köy perişan olmuş, herkes muhtar Nazif'e düşman kesilmişti...

Pertev topladığı kadınlarla Ukrayna'ya kadar ilerledi, kadınları güzellik salonunda süsletip püsletip, cilalettikten sonra beyaz kadın ticaretine girerek, Dışbükey Köyü'nden öcünü de kendince aldı...

Beyaz kadın ticaretinden kazandığı ilk 120.000 doları, orkestra arkadaşları Adnan, Vural, Münir, Kamber ve Özcan'a "eft" yoluyla gönderen Pertev, bu tutumuyla ne kadar vefakar biri olduğunu da gösteriyordu...

Muhtar Nazif, Pertev'in telefon numarasını ne yapıp edip buldu ve Pertev'i aradı...

- Sana ayıp ettim biliyorum...

- Uzatma muhtar, de diyeceğini...

- Demem o ki, bari karımı bırak, bunun için sana 120.000 dolar vermeye hazırım...

- "Aşkımızı parayla satın alabileceğini mi sandın muhtar?..." Bu kez doğru yerde kullanıyorum ayrıca bu sözü, kapak olsun...

Laf cambazı muhtar, aylar öncesinden karısıyla ilişkisi olduğunun ipucunu veren Pertev'in bu sözüne yanıt verememiş, telefon başında kalp krizi geçirip ölmüştü...

Ahize yere düşmüş meşgul tonu diye nitelenen kesik kesik "dıt dıt" sesi de hissizce doldurmuştu olay mahallini...

Ukrayna'da beyaz kadın ticareti yanı sıra, emlak işine de giren Pertev paraya para demiyor, bir eli yağdayken öbür elini batırdığı gıdayı da durmaksızın değiştiriyordu...

Gökten üç elma burada da düşmüyor muydu ne?..

Düşmüyordu...

Pertev'in gökten düşecek üç sünepe elmaya mı ihtiyacı var ayol?...

Yok!...

Eeee?...

1-) İngilizce köy, village olarak yazılır... W tercih edilip, willage diye yazılması tasvip edilemez!..

2-) Çocuk lafı dinleme!.. Yanıma atarımı alayım, ayıcığımı alayım, lolipopu yalayım vb. ısrarıyla beliren afacanlar, bir vukuata mahal verebilirler... “Bak geliyor beş kardeş” deyip, sağ elin beş parmağı açılmalı, bu uyarının sarı kart olduğu çocuğun bünyesine nüfuz ettirilmelidir...

3-) Hamsterları; tarla ve lağım farelerinden uzak tut!..

4-) Çekte 9 ay çok uzun vade... Kırdırmaya kalksan paraya yazık oluyor... Mümkünse peşin çalış...

5-) Her lafın bir manası vardır... Bazen boş konuşuyor bu ya deyip küçümseme... Eğer ciddiye almıyorsan ben de sana söyleyeyim: “Aşkımızı parayla satın alabileceğini mi sandın...” Yok yok şaka... Cidden gözüm yok!.. Yeter ki, mutlu olun, aşk olsun...

ALTIN YUMURTLAYAN TAVUK
ve YOĞUN KAPİTALİST ERMAN...

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, pireler
arsız iken; keneler mutualist bir yaşam tercih
edip, bu garipliğe b r lcelerin tavrı almasını beklerken,
dağ başında güzel bir çiftlik evi varmış...

Bu çiftlik evi masal başlığının verdiği t yodan da
anlaşılacağı gibi Erman kişisine aitmiş...

Kime aitmiş?..

Erman... Hah ona göre, iyice pekiştirelim...

Bak bu Erman'ın başına neler gelecek masal ilerle-
dikçe, heyyyyy heyyyyy...

Çiftlik evinde çeşit çeşit hayvanlar fingirdemek-
teymiş...

At,  k z, inek, iguana, kobra, tavşan, tavuk, horoz,
selentere, terliksi hayvan vs...

Çiftlikte sükunet içerisinde yaşayan bu hayvanlar
sendikal örgütlenme emeliyle bir nevi "Bremen Mızıkacı-
ları" hareketi başlatmak isteseler de masalı yazan kişi, "ne

alakası var, o ayrı bir masal, kafaları karıştırmayalım, belki o masalı da anlatırım ileride” deyip karmaşaya tam da kitabın burasında müdahale mi ediyordu ne?..

Ediyordu...

Erman ekseriyetle hafta sonları, iş stresinden kurtulmak için bu çiftlik evine geliyordu...

Gelirken çoğu kez ailesini de yanında getiren Erman, kuyumculuk işiyle meşguldü...

Karısı Berra, büyük kızı Serra, ortanca kızı Nevra ve küçük kızı Müberra aile reisi Erman'ın kendilerine sunduğu cömert ve rahat yaşamdan ziyadesiyle hoşnuttu...

Erman'ın canını sıkan vakaların en başında, yavrularına kafiye kaygısıyla, karısına yakın isimlerin verilmesi geliyordu...

Fakat buna mecburdu... Anlaşmaları böyleydi çünkü...

Evlenmeden önce bu konuda birbirlerine söz vermişlerdi Berra ile; kız çocukları olursa anneye, erkek çocukları olursa babaya benzer isimler koyulacaktı...

Erman da bir oğlu olsun; adı Can, Sarman, Vurman, Durman, Tutman, Sanman, Virman, Furkan gibi bir şey olsun istiyordu ama nafile...

Hatta Berra, dördüncü kez hamile kalmıştı, fakat Ultrason sonuçları bebeğin yine kız olacağını söylüyordu...

Ve Berra bebeğın adını Kübra olarak belirlemiştı bile...

Erman, çiftlikteki hayvanların erkek olanlarıyla bu sebepten dolayı çok fazla ilgileniyor, onlara olmayan oğullarının isimleriyle hitap ediyor, yeri geldiğinde bağ-rına basıyordu...

Çiftlik evindeki ağaçların budanma vakti gelmişti...

Erman yine ailesini de alıp çiftlik evinin yolunu tuttu...

Yol boyunca dizilmiş köylülerin tezgahları önünde duran bonkör aile, hemen her köylüden alışveriş yaptı, ayak üstü sohbet etti...

Eve gelir gelmez Erman ahıra koştu ve çocukları gibi sevdiği hayvanlarına selam verdi...

Erman'ın erkek çocuğa olan hasreti, bu hasretin, bu şekilde dışa yansıması Berra'yı ve çocukları rahatsız ediyordu...

O kadar ki, yeri geldiğinde bir iguanaya bile çocuk-larından daha şefkatli davranabiliyordu Erman...

Erman, Virman adını verdiği horozunun yanına git-miştı ki gözlerine inanamadı...

Virman, mıh gibi çakılmış yerinden kımıldamı-yordu...

Erman, Virman'ı kucaklayıp kaldırdığında iki adet altın yumurtayla karşılaştı...

Olacak şey değildi ama olmuştu... Tavuklardan biri altın yumurta yumurtlamış, altın yumurtayı da Virman koruma altına almıştı...

Altın yumurtlayan tavuk, tüm tavukların en süslüsü olarak dikkat çekiyordu...

Erman, Virman'ı ve daha sonra Gülşen ismini taktığı o tavuğu genişçe bir kümese kapatıp, mütemadiyen çiftleştirerek altın yumurta vermelerini sağladı...

Virman yoruluyor, Gülşen yorulmuyordu... Ve yorulan Virman'ın yerini diğer horozlar; Duman, Burman ve Azman alıyor, böylelikle altın yumurta sayısı artıyordu ne?..

Artıyordu...

Erman altın yumurtalarla ilgili ailesine açıklama yapmadı...

Zaten Erman'ın hayvanlarla bu denli samimi olması onları tiksindiriyordu...

Sadece hafta sonları çiftlik evine uğrayan Erman, artık hafta içi de geliyordu...

Her geldiğinde 7-8 altın yumurtayla karşılaşan Erman, altın yumurtaları yüksek ısıyla erittirip; burma bilezik, çeyrek altın, gerdanlık vs. yaptırıyor, müşterilerine satıyordu...

Erman'ın hafta içi de çiftlik evine sık sık gitmeye başlaması Berra'nın dikkatinden kaçmadı...

Dükkanı her aradığında, ırak dışarıda olduğunu söylüyordu...

Berra'nın aklına "Beni aldatıyor mu acaba?" kuşku-su düştü...

Ve Erman'ı takip etmeye karar verdi...

Sabah erkenden Erman'ın peşine takılan Berra, kocasının çiftlik evine doğru yol aldığını görüncü şaşırdı; oysa bu eve hafta sonları, çoğunlukla da ailesiyle gelirdi...

Yoksa?.. Yoksa?..

Yoksa başka kadınla, gözden uzakta olduğundan bu çiftlik evinde mi buluşuyordu?..

Erman eve girdikten sonra, hemen arkasından Berra yedek anahtarla kapıyı açıp içeri girdi...

Erman duşunu aldıktan sonra yatağa doğru yöneldi ki, Berra gördükleri karşısında küçük dilini yutacaktı:

Daha önceden şışırıldığı belli olan şışme kadın, yatakta yorganın altındaydı...

Yorganı kaldırıp yatağa giren Erman "Aşkım benim, yavrum" diyordu da başka bir şey demiyordu...

Gözyaşlarına hakim olamadı Berra....

Her şeyleri vardı, maddi durumları iyiydi, zenginliğin zevkini çıkaracakken, hayatlarının en güzel günlerini yaşayacakken olacak iş miydi bu?..

Hem de etli, butlu bir kadın da değildi ki aldatıldığı; plastikten mamul, elastikiyeti yüksek, muşamba bir kadındı Erman'ın koynundaki...

Susmayı seçti Berra... Ve usulca evden çıktı...

Bir psikologa gidip destek almanın işe yarayacağına inandı...

Olanları anlattı psikologa... Kocasına bir erkek evlat veremediğini, çiftlik evindeki neşeli günlerini, Erman'ın erkek hayvanlara olan düşkünlüğünü ve şişme kadınla aşk yaşamasını...

Psikolog aralarındaki ilişkinin mahiyetini anlamaya çalıştı önce... Berra ile Erman nasıl bir ilişkinin taraflarıydı?..

Aşk bitmiş miydi?...

Heyecan var mıydı?...

Sıradan ve mecburen bir karı koca ilişkisi miydi bu?...

Sonunda teşhis "40'ından sonra azanı teneşir pak-lar!" olarak koyuluyor muydu ne?..

Koyuluyordu...

Psikolog da fayda etmemişti... Berra kendini yiyip bitiriyor, şişme kadınla aldatılmayı kadınlık gururuna yediremiyordu...

Ne yapmalıydı, ne etmeliydi de bu berbat olaydan kurtulmalıydı?..

Yine bir gün Erman'a çaktırmadan onu takip etti...

Ve Erman'ın ardından usulca çiftlik evine girdi...

Erman tekrar düşünu aldı... Yatağa doğru yöneldi...

Fakat?... Fakat bu?... Bu iğreti manzara?...

Bu kadarı da fazlaydı...

Yatakta üç tane şişme kadın vardı... Ve tuvalet aynasının üzerinde de şişirilmeyi bekleyen başka bir kadın...

Erman'ın sözleri bu iğrenç tablonun fonunu oluşturuyordu:

“Yavrularım benim, kadınlarım...”

Berra yutkunmakta güçlük çekiyordu...

Hemen mutfığa koştu ve ekmek bıçağını aldığı gibi yatak odasından içeriye hiddetle girdi:

- Ermaaaaaannnn?..

- Berraaaa!!! O elindeki nee?..

- Ya senin koynundakiler... Ben sana yetmiyor muyum?..

- Dur karıcım anlatabilirim, bildiğin gibi değil...

- Neyi anlatacaksın rezil herif, şişme kadınlarla fin-girdediğini mi?..

- Yooo... Yooo hayır!..

- Yoksa tuvalet aynasında duran sönük kadını şişireceğini mi?..

- Hayır Berram... Dinle beni lütfen...

- Aşağılık herif...

Sonrasında Berra ekmek bıçağıyla yatağa yönelip, şişmiş kadınları delik deşik edip, patlattı...

Erman, yapma etme dese de karısını sakinleştiremedi...

Berra, ekmek bıçağını bir katilin pişmanlığıyla yatağın üzerine bıraktı ve hıçkıra hıçkıra, kısmen de ıgıl ıgıl ağlıyor muydu ne?..

Ağlıyordu...

Erman patlatılmış şişme kadınlardan birini aldı ve yırtarak içindeki altın yumurtaları çıkardı...

Durumu algılamakta güçlük çeken Berra, altın rengeindeki cisimlerin şişme kadınların yumurtalıkları olduğunu düşünmeye başlamıştı ki, Erman söze girdi:

- İşte bunlar içindi... Tavuklardan biri altın yumurtluyor ve ben de altın yumurtaları muhafaza etmek için şişmiş kadınların içine yerleştirdim... Saklayacak daha güvenli bir yerim yoktu...

- Bravo Erman!.. Yalanın böylesine, pişkinliğine böylesine pes doğrusu, bıraksam sevişecektin...

Daha da sinirlenen Berra, son bir hamleyle şişme kadınlardan birinin sönmemiş göğsünü de bıçakla patlattı...

Erman kolundan tutup, Berra'yı ahıra götürerek, geniş kümes içersinde çiftleşme delisi haline gelmiş, altın yumurtlayan süslü tavuğu ve yorulmak bilmeyen horozları gösterdi...

Hali hazırda kümeste bulunan altın yumurtlardan bir tanesini alıp, Berra'ya veren Erman, gerçeği de ispatlamış mı oluyordu ne?..

Oluyordu...

Kocasının boynuna sarılan ve hümgür fıraş ağlama-ya başlayan Berra, kendisini affetmesi için ricada bulunuyordu...

Erman karısına içerleyerek şunları söyledi:

- Benim bu masal içersinde, yetinmeyi bilmeyerek tavuğu parçalayıp güya tavuğun içersinde yer alan bütün yumurtaları almam gerekiyordu...

- Yani kocacım?..

- Yanisi şu... Kesilmesi, parçalanması gereken şişme kadınlar değil, tavuktu, şimdi masal amaçsız kaldı... Hoş ben zaten, tavuğu kesip açgözlülük yapmayacaktım ve sabırla altın yumurtaları biriktirecektim şişirilmiş kadınların içinde...

Erman'a hak veren Berra, ardiye dolabından aldığı koli bandıyla deştiği şişme kadınların bıçak darbesi almış yerlerini yapıştırıp onardı ve bisiklet pompasıyla şişirdikten sonra kocasının gönlünü aldı...

O günden sonra aralarından su sızmayan karı kocanın altın yumurtlayan tavuğun da katkısıyla huzurları arttı...

Kuyumcular Odası Başkanlığı'na seçilen Erman, şaheser bir şekil yaparak yaşamına devam etti...

Kısa bir sürenin ardından Kübra'nın da aileye katılmasıyla Berra daha da mutlu oldu...

Gökten yine üç elma düşmüyor...

Nasıl da inanılır ki Erman'a hemen?..

Peki, madem şişme kadınları altın yumurtları saklamak için kullanıyordu, neden "Aşkım, yavrum, hayatım" diye hitap ediyordu onlara?..

Kadın kısmı işte, iki altın görünce her şeyi unutuyor...

Detaylara insene, o kadar açık vermiş adam a Berra!..

Yok elma falan...

Niye düşsün ki?...

1-) Kız olmuş, erkek olmuş o kadar da önemli değil...
Bebek sağlıklı doğsun da ne olursa olsun...

2-) Kümes hayvanlarının cinsel hayatına müdahale etmek
uğursuzluk getirir...

3-) Karına asla ama asla yazlığın yedek anahtarını ver-
me!...

4-) Psikologları o kadar gözünde büyütme! Anlaşılmaz
olan sen değilsin, onlar...

5-) Şişme kadınla aşk olmaz... Şişme kadınla aşk yaşadığı
zannedilen kişiyi kıskanmak ahmaklıktır... Ve koli bandı
çok amaçlı bir yapıştırıcı, aferindir ona...

NE OLDUM DELİSİ ALİ BABA
ve KIRK HARAMİLER...

Reel olarak buraya yazılması mümkün görünmeyen bir zamanda (masalda zaman kavramının olmayacağı malumunuz) Ali adındaki çoban pek bir şenlikliymiş...

Orta yaşın biraz üzerindeki bu çobana köylüler Ali Baba, diye seslenirmiş...

Köydeki herkesin sevdiği, saygı duyduğu biriydi Ali Baba...

Köylüler küçük ve büyükbaş hayvanlarını ona emanet eder ve onun otlatma stilinde devrim yarattığına inanırlardı...

Çünkü Ali Baba için hayvanların her biri, her bir şeyden önce canlıydı... Ve onlara sevgiyle yaklaşan Ali Baba, yeri geldiğinde hayvanlarla konuşur, onları dinlerdi...

Ali Baba'nın hayvanlara bu denli hassas yaklaşması, hayvanların neşesini çoğalttığı gibi, onlardan alınan ürünlerin de (süt, yün vs...) artmasını sağlardı...

Parada pulda pek gözü olmayan Ali Baba, hırslarına yenik düşmemiş bir insan evladıydı ve aza kanaat edenlerin en önemli temsilcilerindendi...

Ali Baba'nın karısı Işılay ve oğlu Tankut da "azıcık aşım kaygısız başım" züğürt tesellisine ayak uydurmak durumunda kalmıştı zamanla...

Ali Baba'nın, zengin mi zengin kardeşi Fehmi ve karısı Petek bolluk içinde yaşayıp, Ali Baba'nın geçim sıkıntısı çekmesiyle ilgilenmezken, bir de üzerine dalga geçer, küçümserdi bu mütevazı aileyi...

Zaten Ali Baba'nın da Fehmi'den bir beklentisi yoktu...

O emeğini hakçasına alınterine katarak elde ettiği gelirle yaşamayı seviyordu...

Tam bir emekçiydi Ali Baba...

Yine bir gün yörenin en taze ve leziz otlarının yer aldığı Lümpen Dağları'na hayvanları otlatmak için çıkarmıştı bu güzel kişi...

Güneşin kavurucu etkisi Ali Baba ve hayvanlarda keyif bırakmamıştı...

Ve Ali Baba'nın aklına bir oyun oynamak geldi...

Köye telaşla koşacak ve sürüye kurt saldırdı diyecekti...

Bu oyunda amaç, köylülerin Ali Baba'ya olan sadakatini testti...

Hem de fena mı olurdu yani, bir tür tatbikatti işte...

Yarın öbür gün, Allah muhafaza hayvanlara gerçekten kurtlar saldırırsa, bakalım ne yapacaktı köylü...

Ali baba kan ter içinde kalmış kisvesine bürünerek, köye doğru "Yetişin yetişin sürüye kurtlar saldırıyor!" feryadıyla koştu...

Ali Baba'nın bağrıışlarını duyan köylüler; kazmayı, küreği alıp Lümpen Dağları'na çıktı...

Fakat ortalık sakindi... Hayvanlar sıcağın etkisiyle biraz mayışmıştı, bunun dışında anormal bir durum yoktu...

Köyün yağız delikanlısı Fikret biraz da şaşırarak sordu:

“Nerde Ali Baba kurtlar? Ortam süt liman görünüyor...”

Diğer köylülerin Fikret’e katılırcasına uğuldamaya başlamıştı ki, Ali Baba açıklama yaptı:

“Dostlar... Bu bir tatbikattı... Hani nasıl ordu, itfaiye, başbakanın korumaları tatbikat yapıyor olası bir olay için... Benim de maksadım buydu... Sürümüz kurt saldırırsa ne kadar hazırlıklıyız?... Kaç dakikada olay yerine gelebiliyorsunuz bunu görmek istedim... Hepinizi kutlarım 1 dakika 34 saniyede yetiştiniz...”

Köylüler çok sinirlenmişti... İşleri güçleri vardı öyle ya...

“Bu yalancı çobanın hikayesine döndü” dedi nefes nefese kalmış nalbant Dursun...

Arsızlıkta tavan yapmak için fırsat kollayan Ali Baba “Yalancı çoban değil de, tedbirli çoban diyelim Dursun... Tatbikat yapan, uyanık çoban diyelim ve mümkünse abartmayalım vaziyeti...” diyerek konuyu kapattı...

Bu patavatsızlığa anlam veremeyen köylüler, Ali Baba gibi olgun bir adama böylesine saçma sapan bir davranışı yakıştıramıyorlar mıydı ne?..

Yakıştıramıyorlardı...

Birkaç kez daha Ali Baba, tatbikat ayağına “Kurt sürüye saldırdı” deyince, köylülerin bir kısmı hayvanlarını bu basiretsiz kişiden aldı...

Köylüler artık Ali Baba'dan iğreniyor, yer yer bıktıyordu...

Havaların sıcak olduğu bir Pazar günü, Ali Baba "brunch"ını yaptıktan sonra, sevgisini esirgemediği hayvanlarını da önüne katıp Lümpen Dağları'na çıktı...

Evet, tahmin edileceği gibi, sürüye birazdan kurt gerçekten saldıracak; ama, öncesinde biraz betimleme yapmam lazım...

Lümpen Dağları bulutlara değecekmiş gibi durması, mis kokan otlar ve rengarenk çiçekler, kuş seslerinin de etkisiyle muhteşem bir tablo çıkarıyordu ortaya...

Hafiften esen rüzgâr Ali Baba ve hayvanları mest ediyor muydu ne?..

Ediyordu...

Bu güzel ortamda "şöyle iki dakika gözlerimi dinlendireyim bari..." bahanesine yenik düşen Ali Baba, horul horul uyudu...

Çok geçmedi ki, öteye beriye pusmuş kurtlar sürüye saldırdı...

Gürültüye uyanan Ali Baba, kurtları kovalamaya çalışsa da başarılı olamadı ve köyden yardım almaya gitti aceleyle...

Köy meydanında avazı çıktığı kadar "sürüye kurt saldırdı, yetişin" dese de Ali Baba, kimse ciddiye almıyor "tatbikattır tatbikat..." deyip hınzırca gülüyordu.

Oysa ki bu kez durum ciddiydi, ama Ali Baba derdini anlatamıyordu...

Olaydan kârlı çıkan küçük ve büyük baş hayvanlara saldırıp, onları gıda eden azimli kurtlar oluyordu...

Saldırımın gerçek olduğunu, harbiden de kurtların hayvanları hacamat ettiğini ve onları yiyip bitirdiğini öğrenen köylüler, Ali Baba'yı köyün orta yerinde dövüyorlar mıydı ne?..

Dövüyorlardı...

Ali Baba, tüm saygınlığını kaybetmenin yanı sıra, işinden de olmuştu... Zor günler kapıdaydı...

Kışın da bastırmasıyla yoksulluğu daha da bir hissedilen Ali Baba'ya, kardeşi Fehmi yine yardım elini uzatmıyordu...

Ormandan kestiği odunları, pazarda satmak dışında başka bir işi olmayan Ali Baba, yine bir gün odun keserken bir atlı ordusunun kendisine doğru yaklaşmakta olduğunu gördü...

Bir... İki... Üç... Dört... Beş...

"Vay babağın anağın kemüğne" dedi Ali Baba, zira tamı tamına kırk atlı saymıştı...

Hepsinin atında çuval çuval altın yüklüydü...

Çalılıkların arasına saklanan Ali Baba, kırk babayıgitten ziyadesiyle korkmuştu...

Aralarında en iri ve diri olanı ağaçların arasında kalan kayalıklara yaklaştı, ardından "Ölem ben ölem ben, kurban olam ağzındaki dile ben..." türküsünü söyledi...

Geri kalan 39 kişi de TRT Halk Müziği Korosu ile yarışircasına türküyü tekrar etti ve hep bir ağızdan "Açıl susam açıl" diye bağırdı...

Yer gök oynadı sanki...

Kayalıklar belediye otobüsü kapısı gibi iki yana açıldı...

Ve kırk haramiler içeriye girince tekrar kapandı...

Ali Baba'nın ödü, bağırsaklarında var olduğunu tahmin ettiğimiz katmana karıştı...

Bir an için düşündü Ali Baba...

Bunca şey tesadüf müydü?..

Tuhaf bir masalda yer alan "yalancı çoban"a benzen sonu, ardından sayıları tam kırk kişiyi bulan bir çeteye denk düşmesi ve dahası Ali Baba olarak bilinmesi...

Yoksa "Ali Baba ve Kırk Haramiler" masalında başroldeydi de haberi mi yoktu?..

Eğer öyleyse "Yalancı Çoban" neden dahil edilmişti bu masalın başına?..

Ali Baba'nın kafası karışmıştı...

Düşündüğü gibiyse, kırk haramiler içeriden çıkıp, uzaklaştığında önce türküyü, sonra da "açıl susam açıl"ı mağaraya duyurursa, kayaların ardında büyük bir hazineyle karşılaşması muhtemeldi...

Veriler ve işaretler bunu gösteriyordu...

Birazdan büyük bir gürültüyle kayalıklar yine bele diye otobüsü kapısı gibi açıldı, kırk haramilerin hepsi çıkınca iri ve diri olanı "Makaram sarı bağlar lo kız söyler gelin ağlar" türküsünü söyledi, 39 kişi türküyü tekrar etti ve hep bir ağızdan "Kapan susam kapan" diye bağırdı...

Kayalıklar büyük bir gürültüyle kapanıp eski haline döndü...

Kırk haramiler yaptığı soygunlardan elde ettiği altını, parayı, mücevheri bu mağarada saklıyorlardı...

Kırk adet ürkütücü insan uzaklaştıktan sonra Ali Baba, çobanken de yanından eksik etmediği "mp3 player"ı çıkardı...

Ali Baba hayvanlarına kaval çalmaktansa, daha önceden kaydettirdiği kaval sesini dinletip rahatına bakardı...

Haydutların sesini kaydeden bu kurnaz kişi "mp3 player"ın play tuşuna basınca "Ölem ben ölem ben, kurban olam ağzındaki dile ben..." türküsü, hemen ardından "Açıl susam açıl" emri kırk haramilerin sesinden kayalıklara duyuruldu...

Kayalıklar iki yana açıldı...

Ali Baba, yanılmamıştı...

Her yer altın, pırlanta, mücevher, para doluydu...

Bu değerli eşyaların alabildiği kadarını alan Ali Baba, mağaradan çıktığında yine "mp3 player"ını kullanıp, haydutların sesinden "Makaram sarı bağlar"ı ve "Kapan susam kapan"ı mağara girişine dinletti...

Ve mağara girişi bu sanatsal şifre üzerine kapandı...

Ali Baba, yaşadıklarını karısı Işıl'ya anlattı... Kocaman bir çuval bulmasını istedi karısından...

Işıl, görümcesi Petek'e gidip, işi bitince geri vermek üzere büyük bir çuval istedi...

Petek bu isteği, kocasına ilette... Fehmi, ne yapacak bu koca çuvalı acaba diye merak edip, çuvalın altına "bal"a benzer yapışkan bir madde sürdü...

Kocasına büyük çuvalı bulup götürebilmek Işıl'ı sevinçli mi yapmıştı ne?..

Yapmıştı...

Ali Baba, eşeğiyle yola koyulup, kırk haramilerin hazinesinin olduğu mağaraya doğru ilerledi...

Mağaraya geldiğinde yine "mp3 player"ı kullanarak kayadan teşekkül kapıyı açtı...

Ve çuvala ağzına kadar mücevheratı doldurup yakalanma korkusuyla olay bölgesinden ivedilikle uzaklaştı...

Ali Baba ve ailesi durduk yere gelen bu ganimet üzerine zor günleri geride bırakmıştı...

İşlay, çuvalı Petek'e geri verdi...

Çuvalı inceleyen Fehmi, çuvalın altına yapışmış çeyrek altını görünce hemen soluğu Ali Baba'nın yanında aldı ve olanları anlatmasını istedi...

Kardeşine sonsuz sevgi besleyen Ali Baba bu mistik olayı Fehmi ile de paylaştı... Hatta "İkimiz cumartesi günü brunchtan sonra beraber gidip, biraz daha altın, pırlanta alalım." dedi...

Koca hazineyi kardeşiyle bile paylaşamayacak kadar doyumsuz olan Fehmi bu teklife evet dese de, hemen ertesi gün Ali Baba'nın "mp3 player"ını da yürütüp mağaraya gitti...

Şifreyi ses olarak "mp3 player"dan vererek içeri giren Fehmi, gördüğü manzara karşısında büyülenmişti...

Kıçına nışadır sürülmüş deli dana gibi altınlara, pırlantalara, paralara saldıran Fehmi neyden ne kadar alacağına tam da karar veremiyordu...

Ceplerini, donunu, hatta kulaklarını dolduracak kadar ganimeti yüklenen Fehmi, tam mağara kapısına gelmişti ki "mp3 player"ın şarjı bitti...

Türkü neydi? Sonraki sihirli cümle neydi? Dahası hatırlasa bile kendi sesinden kabul olur muydu?..

"Ekin ekтім çöllere de yoldurmadım ellere"den başlayan Fehmi, "Bu gala daşlı gala, cıngıllı daşlı gala"ya kadar birçok türkü söyledi ama başarılı olamadı...

Birkaç saat sonra mağaranın kapısı büyük bir gürültüyle açıldı ve kırk ürpertici insan Fehmi'nin karşısındaydı...

Çetenin lideri Fehmi'ye bağıyordu:

"Demek altınlarımızı geçen sefer de sen çalmıştın? Seni gidi kondom firarisi zıpçıktı, seni gidi pislik mumya göbeği kılı seni..."

Bu öfkeye dayanamayan Fehmi ani bir kalp nasır felci geçirip haramilerin karşısında diz çökerek öldü...

Kardeşinin "mp3 player"ını yürüteceğini tahmin eden Ali Baba, orada yer alan kayıtları başka bir "mp3 player"a aktarmış, Fehmi'ye de şarjı "ha bitti ha bitecek" seviyede olan bir cihaz bırakmıştı...

Aslında Fehmi kendi sonunu kendi hazırlamıştı, oysa cumartesi gününü bekleseydi, kanaatkar ve doyumlu olsaydı bunlar başına gelmeyecekti...

Sonrasında zaman zaman mağaraya giden Ali Baba, servetine servet mi katıyordu ne?..

Katıyordu...

Hazinelerinin azaldığını hisseden çete, çözüm olarak şifreyi değiştirdi...

Fehmi dışında bir hırsızın varlığı onları rahatsız ediyordu...

Eski şifreyle mağaradan içeri giremeyen ve üç defa şifreyi yanlış duyurduğu için şifresi bloke olan Ali Baba üzgündü...

Kırk haramiler şifreyi Frank Sinatra'nın unutulmaz şarkısı "My Way..." olarak değiştirmişti, lakin Ali Baba, bunu bir türlü bilemedi...

Kazandıklarıyla yetinmesi gerektiğini anladı Ali Baba...

Zira kardeşinin yetinmeyi bilmemesi onu ölüme götürmüştü...

Kazandıklarını borsaya yatıran Ali Baba, İMKB'yi hareketlendirdi...

Yaptığı spekülasyonlarla yatırımcıların yaka silktiği Ali Baba'nın özellikle inşaat ve gıda sektöründeki kağıtları tavan yaptı...

Sonrasında Ali Baba'nın servetinin kaynağını araştırmak ve "nereden geliyor bu değirmenin suyu" sualini sormak isteyen yetkililer Ali Baba'nın peşine düştü...

Bu alengirli ahval üzerine Ali Baba, yurt dışına mı kaçıyordu ne?..

Kaçıyordu...

Interpol'ün kırmızı bültenle aradığı Ali Baba, illa açıklanması gerekiyorsa; Senegal'dedir...

O bölgeye yoğunlaşsın Interpol...

Yoğunlaşmanın yaşandığı şu sevimli masal anında gökten üç elma düşmemeli yine kanımca...

Dikkat dağıtmayalım...

Şişşşştttt!..

1-) Güneşin altında uzun saatler durma!.. Ben bu masalın girişini güneşin altında epey kaldıktan sonra yazdım, yoksa “yalancı çoban”ın Ali Baba ile alakası olmayacaktı, silemedim de sonra...

2-) Gözlerimi dinlendireyim diye lokal bir vurdumduymazlık olamaz. Ya tamamen uyursun ya da uyanık kalırsın... Hadi kulağını da dinlendir aynı mantıkla öyleyse ya da gerdanını... Pehl..

3-) “Mp3 Player”, küçük fotoğraf makinesi gibi ispat sağlayan minik cihazları yanından eksik etme... İşini acayip kolaylaştırıyor... Ama şarjına dikkat et, tam dolu olsun!..

4-) Nişadır (amonyum klor hidrat) uzak durulması gereken bir kimyasaldır, çok pis yakıyor bel!..

5-) Şifreni 3 defa yanlış girersen bloke oluyor... Bu ATM'de de böyle, mağarada da... Bir defa yanlış girdiysen, ikinci defa deneme bence... Ve uzun vadede borsada inşaat ve gıda kağıtları fena para getirmiyor... Ben Ali Baba'nın yalancısıyım...

HANSEL İLE GRATEL'İN CİBİLLİYETSİZLİĞİ...

Etlinin sütlüye, sütlünün butluya, huylunun huy-
suza karışmadığı, vurdumduymaz tavırların hoy-
ratça sergilendiği bir zaman dilimi dahilinde Bahattin
diye bilinen bir adam zor durumdaymış...

Bahattin karısı Firuze ölünce yaşama sevincini kay-
betmiş, iki çocuğu Hansel ve Gratel ile kalakalmıştır...

Çok daha net bir ifade ile belirtmek gerekirse ki, ge-
rekmediği kanısındayım ve sırf lüzumsuzluk olsun diye
belirtiyorum; Bahattin "Allah düşmanımın başına ver-
mesin" hüznünü yaşamaktadır...

Çocuklarla gerektiği kadar ilgilenemeyen, onlara
annelik yapamayan Bahattin, bir kadının eksikliğini
fevkalade hissediyordu...

Gratel koca kız olmuş, artık ergenlik dönemine
adım atıyordu ve ilk regl oluşunda, babası bir anne gibi
"Korkma yavrum, ne mutlu sana, artık genç kızsın, bu
senin anne olabileceğini, sağlıklı olduğunu gösteriyor."
diyememişti...

Günlerce ağlamıştı Gratel kan revan içerisinde...

Devlet hastanesinde, hasta bakıcılık yapan Bahattin adındaki bu dramatik ve çaresiz bünye, araya ahbablarının da girmesiyle dul bir bayan olan Suna ile tanıştı...

Suna'ya çocukları olduğunu, evi çekip çevirecek bir kadına ihtiyaç duyduğunu, epeydir bir kadınla birlikte-lik yaşamadığını anlatan Bahattin, açık sözlülüğüyle Suna'nın gönlünü mü kazanmıştı ne?..

Kazanmıştı...

Belediye nikahıyla evlenen Suna ve Bahattin çifti evliliğin ilk aylarını keyifli geçirdiler...

Hasta bakıcılık yapan Bahattin, geçim sıkıntısının artması, mutfak masraflarının sürekli yükselmesiyle Suna karşısında mahcup duruma düşmüştü...

Suna bütün gün evde kış büyütüyor, ara sıra da eline bezi alırsa temizlik yapıyordu... Bunun dışında da çocuklarla ilgilenir gibi görünüyordu...

Karı koca bir gece yatakta konuşurken Suna "Çocuklardan kurtulmamız lazım, hiç değilse iki gırtlak kesilir, masraflarımız azalır." dedi. Bahattin buna itiraz edince de "Ya çocuklar, ya ben" diye resti çekti...

Çiftin yüksek sesle tartışmaya başlaması neticesinde, Hansel ve Gratel her şeyi duydu...

Bahattin bir türlü Suna'yı ikna edemiyordu... Fakat öte yandan hak da veriyordu karısına... Çocukları bir süreliğine, Çocuk Esirgeme Kurumu'na verse, belki geçerdi bu huzursuzluk...

Bu fikrini Suna ile paylaşınca, Suna gerçek yüzünü bir kez daha gösterdi...

“Ben senin çocuklarına bakmak zorunda mıyım, onlar benim kanımdan değil, istediğin çocuksa ben de sana çocuk veririm, gül gibi kadınıymı yığdım...” deyip, son noktayı koydu...

Bahattin, Karlı Kayın Ormanı’na pikniğe gidelim, çocukları orada bırakır, ikimiz döneriz önerisinde bulundu karısına...

Ve Suna ikna oldu...

Hansel ve Gratel duyduklarına inanamamış, acayip üzölmüştü...

Hafta sonu “Nicedir şöyle güzel bir hava almıyoruz, hadi pikniğe gidelim.” diyen Bahattin, ailesini de alıp Karlı Kayın Ormanı’na doğru yola çıktı...

Önceden hazırlık yapan Gratel, yol boyunca cebine doldurduğu çakıl taşlarını usulca, birer birer yere attı...

Ormanla ev arasındaki mesafeyi kestiremeyen ve tekrar eve nasıl geleceklerini bilmeyen Gratel, taşları takip ederek eve dönebileceklerini umuyordu...

Ormanın en ücra köşesinde piknikti, mangaldı derken Hansel ve Gratel yorgunluktan uyumuşlardı...

“Yavrularım beni affedin, her şey cinsel kaygılarım yüzünden...” deyip, çocuklarını öpen Bahattin, Suna ile hızla ormandan uzaklaştı...

Hansel ve Gratel uyandıklarında üvey annelerini ve babalarını yanlarında göremeyince korkuya kapıldılar...

Birkaç kez “Babaaaa... Baaaabaaaa...” diye bağırdılar ama sonuç alamadılar...

Aslında bu bekledikleri bir ahlaksızlıktı...

Hansel'in belli aralıklarla yola attığı taşları takip ederek evlerine ulaşmaya çalışacaklardı...

Ay ışığı, çakıl taşlarını parlatınca işleri daha da kolaylaşmıştı...

Yolu yarılamışlardı ki, Hansel ve Gratel, Kırmızı Başlıklı Kız'a rastladılar, Gratel hemen sordu:

"Aaa Kırmızı Başlıklı Kız, senin ne işin var ormanda?..."

"Ne zamandır görmediğim anneanneme gidiyorum, onun için İnegöl köfte, piyaz, palamut aldım... Gündüz gidince, boşboğazlık yapıp, yolda gördüğüm kurda malumat veriyorum, o da benden önce eve gidip anneannemi yiyor, sonrasında ben eve vardığımda "Aaa anneanne senin kulakların neden büyük" dediğimde, "Seni daha iyi duyabilmek için yavrum." cevabını veriyor... Ben de saf saf sırayla diğer organlarının neden büyüdüğünü sormaya devam ediyorum... Bir de gece gideyim dedim, sanırım bu kez sorun olmayacak..."

"Yolun açık olsun, biz kurda rastlamadık..."

"Teşekkür ederim... Birazdan ilerde pastadan yapılmış bir ev göreceksiniz, onu yemek gibi bir düşüncüyü aklınızdan bile geçirmeyin... Bir dahakine yiyeceksiniz..."

"Nasıl yani bir dahakine?..."

"İlerde anlarsınız... Siz yemeyin... Bir de masal boyunca ben artık olmayacağım, hoş ben bu kitapta bir

daha hiç olmayacağım... Sanırım kitabın yazarı "Uyku Kaçıran Masallar Serisi-2"de kullanacak beni... De kalın sağlıcakla..."

"Selamettele..."

Yola devam eden Hansel ve Gratel, evlerine ulaşılıyor muydu ne?..

Ulaşıyordu...

Bahattin ve Suna çocukları karşısında görünce oldukça şaşırmişti... İkisi de yalandan "Nereye kayboldunuz, biz de günlerce sizi aradık, meraktan çatladık..." benzeri bir cümle kurdular...

Bu samimiyetsizliğin ayırdında olan Hansel ve Gratel odalarına çekilip dinlendiler...

Bu geri dönüş, Suna'nın canını sıkıyordu... Ve tekrar Bahattin'e baskı yapmaya başladı...

Bahattin "Tadına doyum olmadı" deyip, bir dahaki hafta sonu tekrar pikniğe götürdü ailesini...

Amaç yine Karlı Kayın Ormanı'nda terk etmekte çocukları...

Hansel, pikniğe gitme kararı aniden alındığı için bu kez ceplerine taş dolduramamış, anlık bir hareketle Suna'nın akşam köfte yapmak için ayırdığı bayat ekmeği zulamıştı...

Piknik alanına giden uzun patika yol boyunca da ekmek kırıntılarını ufaktan ufaktan yere atmıştı...

Çocuklar pikniğin ortasında yine uyuyakaldılar...

Suna ve Bahattin hayasızca ayrıldılar Hansel ve Gratel'in yanından ilkinde olduğu gibi...

İki kardeş uyanınca bu kez korkmadı ve eve dönmek üzere kararlı adımlarla yola çıktı...

Ne de olsa Gratel ekmek kırıntılarını yere atmıştı...

Kırıntıları takip ederek eve varabilirlerdi...

Lakin, yoldan geçenler, yere atılmış ekmeği görünce, yerden alıp üç defa öptükten sonra yüksek bir yere koymuş ve ekmeğe saygısızlık yapana gıyabında çok kızmışlardı...

Ekmek kırıntılarını takip ederek ailelerine kavuşmayı arzulayan Hansel ve Gratel için de korku dolu anlar başlamış mıydı ne?..

Başlamıştı...

Hava da iyice kararmıştı...

Ve epey yol yürüyen iki kardeş acıkmıştı...

Açlıktan bayılma noktasına gelmişlerdi ki Gratel "Şu ne diye?... " sordu.

Hansel gözlerine inanamamıştı, bu resmen pastadan yapılmış kocaman bir evdi...

Eve doğru koştu Hansel ile Gratel...

Evin avlusunu kısmen yemişlerdi ki, öfkeli bir ses "Oha falan oldum, kal geldi, gül beklerken dal geldi." diye haykırdı...

Çok korkmuştu ikisi de...

"Karnımız acıkmıştı, düşünemedik affedersiniz." diyecek oldu Gratel, kötü kalpli kişi "Boşan da semerini ye!" diye payladı sevimli kızı...

Adı Arif olan bu kişi, sokak çocuklarını tuzağına düşürmek için pastadan ev, dürümden havuz, kokoreçten hamak yaparak amacına ulaşıyor, yavrular bu gıdaları yiyince de kendine mahkum ediyordu...

Arif, çocuklara neyden, ne kadar istiyorlarsa yiyebileceklerini söyledi...

Karınlarını doyuran Hansel ile Gratel yumuşak yataкта güzel de bir uyku çekti...

Sabah olduğunda Hansel ile Gratel'e "Geri dönmezseniz, allem edip, kullem edip sizi bulur, haklarım!" diyerek tehditler savuran Arif, iki bahtsız kardeşi işe gönderdi...

Gece arabalardan teyp çalan kardeşler, gündüz de kapkaç yapıp, sıkışan trafikte arabaların camını zorla silerek para almaya çalışıyorlardı...

Arif için çok önemli iki sermaye olmaya başlayan Hansel ve Gratel, hırsızlık mevzuunda artık profesyonelleşmiş miydi ne?..

Profesyonelleşmişti...

İşini artık bir sisteme oturtan Arif iyi para kazanmanın mutluluğunu yaşarken, biraz keyif yapmak ve sosyalleşmek için su sporlarına başladı...

Bilhassa raftingle ilgilenen bu kötü kişiyi öldürüp, rahatlamak isteyen Hansel ve Gratel, bazı planlar yapıyordu...

Yemeğine kezzap katmak, uyurken üstüne radon gazı püskürtmek, suyuna siyanür eklemek; bu planların başlıcalarındandı...

Fakat bunların hiçbirine gerek kalmadı...

Arif rafting yaparken, botunun alabora olması neticesinde, kasıklarını kayalıklara saplamış ve harikulade kan kaybıyla yaşamını yitirmişti...

Böylece iki kardeş Arif'ten geriye kalan taşınır ve taşınmaz mal varlıklarına konmuştu...

Hırsızlığı bırakan Hansel ve Gratel ticarete atıldılar...

Hansel, 26 şubeden oluşan İngilizce kursu açarken; Gratel, büro mobilyaları üretip, bunun perakende satışını yaptı...

Babalarını arayıp sormayan hayırsız ikili, geldikleri yeri unutup, paranın esiri oldular...

Hansel ve Gratel kardeşler, zeplinle gerçekleştirdikleri Kapadokya seyahati sırasında, zeplinin yere çakılması sonucu hayatlarını kaybetti...

Gökten üç elma bari şimdi düşün talebi kabul edilemez...

Zeplin düşmüş, elma ne ki?...

1-) Regl olmak, ayıp bir şey değildir... Dişi bireyin, sağlıklı olduğunu gösterir... “Off çok sinirliyim ve bunun nedeni regl oluşum” mesnetsiz bir açıklamadır...

2-) Dul bayanlar, dul erkeklerle evlenir gibi kendiliğinden oluşmuş garip, cılız bir toplumsal kural vardır...

3-) Çocukların olduğu bir evde asla yüksek sesle konuşup, tartışma... Mutlaka duyarlar ve bundan olumsuz etkilenirler...

4-) Olmadık insanların uyarılarını da bazen dikkate almak gerekir... Kırmızı Başlıklı Kız da olsa, pastayı yeme diyorsa yeme!.. Bir bildiği olabilir...

5-) Ekmek geri dönüş yolunun bulunması için üretilmiş bir araç olmadığı gibi, yere atılması da ayıptır, günahtır... Ve rafting tehlikeli bir spordur...

FIRSAT DÜŞKÜNÜ RÖBİN HÖÖD
ve AKLANMA ÇABASI...

Bülbüllerin ofladığı, sevenlerin ağladığı, Mississippi'nin çağladığı yıllarda, Hassasyer semtinde hırsızlık olayları çoğalmıştı...

Evler, dükkanlar, holdingler art arda soyuluyordu...

Hasasyer'de rahatsızlık artmış, hırsızlardan etkilenmemiş kişiler de "sıra acaba ne vakit bize gelecek?" diye bekler olmuştu...

Çalınanlar arasında neler yoktu ki?..

Buzdolabı, plazma televizyon, epilasyon aleti, vazo, kevgir, pergel, kulak çöpü, şampuan, radyolu ışıldak, vantilatör, dpiyes, şarj aleti vs...

Yani hırsızların karakteristik bir özelliği bulunmaktaydı... "Sadece şunu çalıyorlar" denilemeyecek bir durumdu bu...

Geride parmak izi, saç teli, sidik gibi izler bırakmayan hırsızlar, emniyet güçlerinin işini de fazlasıyla zorlaştırıyorlardı...

Bir gece mutfaktan gelen gürültü üzerine uyanan, kasap Fethi, hızla mutfığa doğru yöneldi ve hırsız pro-filden gördü...

Paniğe kapılan hırsız mikrodalga fırını kucaklayıp, giriş kat yüksekliğinde olan balkondan atlayıp uzaklaştı...

Tedbirsiz davranışına çok sinirlenen Fethi, bir demir doğramacıya gidip, balkonu olduğu gibi korkulukla kapattı...

Zaten soygunların bu denli yoğun yaşanması en çok demir doğramacıları neşelendirmişti... Kepenk, korkuluk taleplerine yetişmekte güçlük çekiyorlardı bu meslek sahipleri...

Gece yarısı uykusu kaçan Fethi, alacakaranlıkta işyerine gitmeye karar verdi... Dükkana yeni gelen kuzulardan bolca bonfile çıkarıp hazırlaması gerekiyordu "er-kenden başlayayım ancak biter..." diye tahayyül etti...

Fethi, dükkana yaklaşmıştı ki, kepenklerin ve kapının açık olduğunu gördü...

İçeriden çıkan hırsızla yüzleşen Fethi, koşmaya başladı. An, hırsız Anadolu kamyonetine binip, bir de nispet yaparcasına arabaya patinaj çektirip kaçtı...

Eve giren hırsıza çok benziyordu bu... Kuzudan bonfileyi çıkarıp, karakola gitmeyi kafasına koyan Fethi, hırsızın kuzuları, biftek döveceğini ve kıyma makinesini çaldığını görünce dellendi, hemen karakola koştu...

Karakolda Fethi'nin dışında başka şikayetçiler de vardı...

Herkes bir şekilde gördüğü hırsızın tarif ediyordu...

Verilen tarife göre herkes aynı hırsızın görmüştü...

Alnında yarası olan, dolgun dudaklı, esmer, uzun boylu, kulak memeleri yapışık, diri, kaşları bitişik, kıvrık saçlı, burnu kırık biriydi hırsızın...

Polis hemen robot resmini çizdi hırsızın ve Hassas-
yer'in her tarafını bu resimle doldurdu... Aynı zamanda
"Hassas yer'in Sesi" isimli yerel gazetede de hırsızın ro-
bot resimleri yayınlandı...

Bunca soygunu gerçekleştiren tek kişi miydi ne?..

Tek kişiydi...

Bu yetenekli, bu efsane, bu azimli hırsızın adı Robin
Hood idi...

Robin, çaldıklarını tuttuğu geniş depoda saklıyordu...

Depo tam teçhizatlıydı... Çaldığı gıdaları saklayabi-
leceği buzdolabı bile vardı...

Sosyal adaleti sağlamak için hırsızlık yapan Robin
Hood, "zenginden alıp, fakire vermeyi" misyon edin-
mişti...

Robin'in gayesi, darda olanlara yardımcı olmaktı...

Gece kusursuz soygunlar yapan Robin, gündüz ise
çaldıklarını tespit ettiği ihtiyaç sahiplerine, onların ha-
beri olmadan dağıtıyordu...

Bir sabah uyanınca kapısında; 24 parça porselen yemek
takımı, dedantör, duş jeli, Adapazarı soğanı, üçlü priz, yağ-
lı boya, laminat parke, erotik film (dvd, vcd, betamax, vhs),
narenciye sıkacağı vs. bulabiliyordu insanlar...

Gün geliyor, düşük bel pantolonun içine giymek üzere tanga alacak parası olmayan genç kızın imdadına yetişiyor Robin, balkona renk renk tanga fırlatıyordu...

Nasıl olur da yokluğunu hissettikleri aracı, gereci, eşyayı bilebilirdi bu ulvi kişi?..

Diğer taraftan bu yardımsever birey de merak ediliyordu halk tarafından...

Bir gün, el ayak çekilip zifiri karanlık çökünce, Hassasyer Zarçelik Bayii'ni soymaya niyetlendi Robin Hood...

Çok değil bir bulaşık makinesi bir de nofrost buzdolabını Anadol kamyonetine yükleyip çıkacaktı...

Bulaşık makinesini kamyonetine yerleştiren Robin, içeri girip buzdolabını yüklendi ki, harekete ve ısıya duyarlı alarmin devreye girmesiyle paniğe kapıldı...

Buzdolabını bırakıp aracına koşan Robin Hood, karşısında polisleri görünce şaşırıyor muydu ne?..

Şaşıırıyordu...

Hemen olay yerine akın eden bölge halkı, Robin'i linç etmek istedi, fakat polis buna izin vermedi...

Sadece polisin bir anlık dalgınlığından faydalanan sıhhi tesisatçı Asım, Robin Hood'un suratının tam ortasına muhteşem bir yumruk attı...

Asım sinirliydi, çünkü bu yetenekli hırsız, karısının şeffaf askılı sutyenini apartmanın taaa yedinci katında bulunan balkondan çalmıştı...

"Yapmayın etmeyin, kötü bir niyetim yoktu benim, zenginden alıp fakire veriyordum, gece çaldıklarımı

gündüz hibe ediyordum... Aracına kasko yaptıramayanların bile kaskosunu yaptırdım... Yeri geldi doğal-gaz, telefon, su, elektrik faturasını ödeyemeyenlerin faturalarını ödedim.” izahatında bulundu Robin...

Polisin zor zaptettiği Asım “Ulan entel köpeği, ki-min sutyene ihtiyacı olduğunu nereden biliyorsun, göz-lemci pislik seni...” diye bağırdı.

Hassasyer’in başına bela olan iyi niyetli, büyük hır-sız eninde sonunda yakalanmıştı...

Ve halk aylarca süren bu tedirginlikten kurtulmuştu...

78 yıl 2 ay hapis cezası verilen Robin, “zenginden alıp fakire vermek” maksadında olduğunu, yoksulların şahitliğiyle ispatlayınca, iyi niyetinden dolayı 4 yıl 7 ay ceza aldı...

Cezasının 3. ayında, genel af çıkınca tahliye olan Ro-bin, hırsızlık yaparken tuttuğu ve 2 yıllık kirasını peşin verdiği depoya gitti...

Depoda hâlâ biraz mal vardı...

Bunları satıp paraya çeviren Robin, halkın kendisine nankörlük ettiğini düşünüp, farklı bir platformda illegal işler yapmaya devam kararı aldı...

Çek, senet tahsilatına ve tefeciliğe başlayan Robin Hood, gaddar bir adam mı olmuştu ne?..

Olmuştu...

Kıbrıs’a gidip sık sık kumar oynayan Robin, şans-ının da yanında olmasıyla iyi paralar kazanıyordu...

Parası arttıkça, kendisine inanan, onunla ölüme git-meye hazır adamları da doğru orantılı olarak artmıştı...

Cezaevinden çıkan mahpus arkadaşları da Robin Hood'un silahlı gücüydü artık...

Sanat camiası ve gazetecilerle arası iyi olan Robin, hususiyetle ünlü şarkıcı İrfan Çeyrekekmek ile çok iyi anlaşıyordu...

Robin ve İrfan'ın yedikleri içtikleri ayrı gitmiyordu...

Hansel ile Gratel gibiydiler neredeyse...

İrfan'ın sevgilisi Konca, İrfan'dan ayrılıp Hintli bir şarkıcıyla birlikte olmaya başlayınca ünlü şarkıcı yıkıldı...

Bir de İrfan'a karşı nümayiş yaparcasına hafta sonu dergisine transparan kıyafetleriyle poz verip, dergideki röportajında "Erkeğimi ben seçerim, yer içer keyfime bakarım... Kiskanenlar Hint kınası sürsün... Ehehehee" deyince Konca, iş çıkırından çıktı ...

Hemen Robin'i arayan İrfan, biraz dert yandı...

Sonra da, uyarı için Konca'yı topuklarından vurup vuramayacağını sordu...

Robin, "Bizde kadına kurşun sıkılmaz dedi"...

Fakat, İrfan çok ısrar edince, dostunu kıramadı...

Robin'in adamlarından Tahir, bir gece Hintli sevgilisiyle bardan çıkan Konca'yı her iki topuğundan da vurdu...

Konca çılgınlık atarken, Tahir olay mevkiinden soğukkanlı bir tutum sergileyerek uzaklaştı...

Ertesi gün basın bu olaydan bahsediyor, Konca'yı İrfan'ın vurdurttuğunu ima ediyordu...

Fakat İrfan "Eski sevgiliniz vuruldu, ne düşünüyorsunuz?" sorusunu yönelten basın mensuplarına "Buradan hanımefendiye geçmiş olsun dileklerimi iletıyorum..." cevabını vererek, olayla ilgisi olmadığını vurguluyordu...

İrfan, kendisine yardımcı olup, adamlarına Konca'yı ayaklarından vurdurtan Robin Hood'a teşekkür etmek için telefon bile açmayınca, Robin devasa düzeyde alınmıştı...

Yine de İrfan'ı çok seven Robin, bir gece İrfan'ın şarkılarını dinlemek için onun çıktığı mekana gitti...

Ön sırada rezervasyon yaptıran Robin Hood, bazen yakın arkadaşı İrfan'ın şarkılarına eşlik ediyor, bazen de alkışlayarak tempo tutuyordu...

İrfan, Robin'in masasına gelip hoş geldin demediği gibi, Robin ile göz teması kurmaktan da kaçınıyordu...

"İş yoğunluğundan olmalı, kendisini şarkılara kaptırdı ondandır..." diye hesap eden Robin, yanılıyor muydu ne?..

Yanılıyordu...

Peçetenin üzerine İrfan'ın seslendirmesi için bir şarkı yazıp, adamlarından biriyle isteğini yakın arkadaşına ulaştıran Robin, şarkısının söylenmesini bekliyordu...

Robin Hood peçeteye "Hey Sexy Lady..." şarkısını yazmıştı istek olarak ve dipnot düşmüştü:

"Bütün kadınlar sümbüldür ve sümbüller su ister... Sümbül'e benden bu şarkı..."

Yanında oturan ve daha dün tanıştığı Sümbül adındaki sarışın kadın için istemişti Robin bu şarkıyı...

İrfan, peçetede yazılı şarkı isteğini ve mesajı okumasına rağmen, bu şarkıyı bilmediği için söyleyemiyordu...

Beti benzi atan Robin Hood, hışımla ayağa kalktı ve "Yeter ulan!.." diye bağırıp silahını İrfan'a doğrulttu...

Orkestra sustu... İrfan sustu... Müşteriler sustu...

- İrfan ayıp ettin... Senin için her şeyi göze alırım... Ama bir şarkıyı esirgedin benden...

- Ne esirgeyeceğim Robinim... Bildiğim bir şarkı değil ki...

- Bilmiyorsan muadil bir şarkı söyleyip gönlümü alabilirdin...

- Ya bırak allasen Robin...

İrfan'ın bu laubali tavrıyla daha da çileden çıkan Robin, İrfan'ı topuklarından vurmakla yetinmedi, öfkesinden sahnede yer alan elektro bağlamayı, darbukayı, kanunu ve tamburu da mermilendirdi...

Robin Hood, adamlarını önüne katmış gidiyordu ki, acılar içinde kıvranan İrfan, ceketinin altından silahını çıkardı ve Robin'i başından vurdu...

Robin olay yerinde hemen ölürken, Robin'in adamları da İrfan'ı vurarak öldürdüler...

İrfan'ın ölümüne en çok sevinen Konca oldu...

Hintli sevgilisini kaybeden Konca, Nijeryalı sevgiliyle günü gün etti..

Hafta sonu dergilerine demeç vermeden duramayan Konca'nın, çıplak fotoğraflarının yer aldığı son röportajının başlığı şuydu:

"Siyah erkek seviyorum... Çünkü ırkçılığa karşıyım"...

Gökten üç elma mı düşsün?..

Havada bunca kurşun uçuşurken mi?..

Yoooooooo... Yooo...

1-) Apartmanın giriş katında veya yerden yüksekliği az olan bir evde oturuyorsan; pencerede, kapıda mutlaka demir doğrama korkuluk olsun!..

2-) Hırsızlık ve benzeri bir olayla karşılaştığında hemen karakola git... "Dur kuzudan bonfileyi çıkarıp öyle gideyim"de olduğu gibi gevşek davranırsan delilleri kaybedebilirsin...

3-) Sosyal adaleti tek başına sağlayamazsın... Sana mı kalmış(!)

4-) Biri eğer linç edilmek isteniyorsa kalabalık tarafından, polis korumaya çalışsa da, mutlaka aradan bir kişi fırlayıp tokadı, yumruğu yapıyor!..

5-) Hangi şarkıyı, kimden isteyeceğini iyi düşün! Söylemedi diye, öyle hemen alınma, belki de bilmiyordur...

HASSAS DUYGULARIN KADINI POLLYANNA
ve UMARSIZ KOCASI NEJDET...

Çıkmeye ayran bulamayanların at veya benzeri bir vasıtayla tuvalete gitmesine ses edilmeyen, vaktin geçmek bilmediği sıkıntılı bir dönemde dünyaya gelmişti Pollyanna...

Ve Pollyanna'nın annesi Behiye, kızını doğururken, önlenemeyen kan kaybı sonucunda hayatını kaybetmişti...

Bundandır ki, Pollyanna anne sevgisi nedir bilememişti...

Babası Koray'ın büyük fedakarlıklarla yetiştirdiği Pollyanna, liseden mezun olur olmaz, üniversiteyi de kazanamayınca evlenmek gibi nihai bir sonuçla karşı karşıya kalmıştı...

Pollyanna evlenmeyi tasarlamamıştı aslında, onun hedefi bir sonraki sene tekrar sınava girip üniversiteyi kazanmaktı...

Fakat babası konservatif bir yapıya sahipti ve ısrarla Nejdet'le evlenmesini istiyordu...

Nejdet ise Koray'ın ağabeyinin küçük oğluydu...

Etraftan gelen "bu devirde akraba evliliği mi kaldı?" uyarılarına rağmen, ısrarından vazgeçmiyordu Koray...

Tanıdık, bildik birine kızını verecek olması, damadın bir işinin olması yeterliydi bu gelenekçi babaya göre...

Nejdet, nakliye ambarında bekçi olarak çalışıyordu ve onun için Pollyanna olmuş, Sindirella olmuş pek bir şey değişmiyordu... Ailesinin uygun gördüğü bir kızla, üreme girişimlerinde bulunup, çoluk çocuğa karışmak Nejdet'in standartlarını zorlamazdı...

Hem Pollyanna da fıstık gibi hatundu, daha Allah'ından belasını mı istiyordu?..

Pollyanna bir şekilde kendisini mutlu etmesini öğrenmişti ve sürekli iyimserlik oyunu oynayarak en kötü durumlardan bile sıyrılıbiliyordu...

"Tamam belki amcamın oğluyla akraba evliliği yapacağım, ama ya hiç akrabam olmasaydı?" diyerek kendisini rahatlatan bu kişi, her ne olursa olsun sevincini kaybetmemek uğruna didiniyordu...

Düğün hazırlıkları başladı...

Nejdet'in ailesi, sadece düğün yaparız, söze, nişana karışmayız deyince, Koray "Olmaz öyle şey... Hepsi size ait..." gibi kati bir cevap verip, geri adım atmayacağını hissettirdi...

Benzeri sevimsizlik "yatak odasını kız tarafı alır..." geleneğinde de belirince, Koray neredeyse kızını vermekten vazgeçiyor muydu ne?..

Vazgeçiyordu...

Ama olay tatlıya bağlandı...

Pollyanna ve Nejdet, Koparcasına Düğün Salonu'nda düzenlenen sade bir düğünle evlendiler...

Evliliğin ilk yılları sorunsuzdu...

Çiftin tek korkusu akraba olduklarından dolayı, çocuğun sakat olarak doğmasıydı...

Bir de Pollyanna'nın "Bu kirli dünyaya, bu savaşlarla dolu dünyaya çocuk getirmek istemiyorum." bilmişliği vardı...

Böylesine entelektüel yaklaşımlardan anlamayan Nejdete, sessizliği tercih ediyordu Pollyanna'nın bu düşüncesi karşısında...

Zaten Nejdete tepkisiz toplumun etkisiz bir üyesiydi, tepki göstermek, bir şeyleri değiştirmek için mücadele etmek, zaman kaybindan başka bir şey değildi bu umarsız kişiye göre...

Öyle ki, nüfus cüzdanında adının "Necdete" yerine Nejdete yazılması bile onu rahatsız etmiyordu ve adını değiştirip, düzelttirme girişiminde bulunacak dermanı bile yoktu...

Hoş adı Necdete yerine değil Nejdete, Firkete yazılsa bile hareket etmezdi o...

Neyse ki, nüfus memurlarının yeteneksizliğinin de bir kapasitesi, haddi, hududu bulunuyordu...

Kısa süre sonra Pollyanna hamile kalınca, çocuğu al-dırıp, aldırmama konusunda tereddüde düşen çift, be-beğin ne olursa olsun doğması gerektiği konusunda ortak karara vardılar...

Ve bebek akraba evliliğinin gen yapısını olumsuz etkilemesinden dolayı sakat olarak doğdu...

Onurcan adı verilen bebeğin her iki elinin de başparmağı yoktu...

Pollyanna yine de sevinçliydi, kendi kendini "Ya yavrumu doğuracağıma taş doğursaydım... Hem başparmaklarının olmayışı daha da güzel, böylelikle büyüdüğünde elini kullanmak suretiyle nah da yapamaz, terbiyeli olur evladım..." diyerek avutuyordu...

Pollyanna'nın kendini böyle avutmasını duyan birkaç anne "Seni doğuracağıma, taş doğursaydım..." lafının dedikodusunu yapıp, annelerin büyük kısmının bu lafı dillerine pelesenk etmesine neden mi oluyordu ne?..

Oluyordu...

Onurcan'dan sonra bir de kız çocuğu doğuran Pollyanna, annelikten gittikçe keyif almaya başlamıştı...

Mukaddes adı verilen ikinci bebek, yine akraba evliliğinin etkisiyle çift cinsiyetli doğmuştu...

Yani, Mukaddes hem kız hem erkekti...

Fakat Pollyanna, Mukaddes'in kız yanını benimsemişti, zaten bir oğlu vardı...

Ve ikinci bebeğinin cinsel karmaşıklıkla doğması bile üzmemişti Pollyanna'yı...

"Belki böyle bir karmaşıklık oldu... Hiçbir cinsiyeti olmayabilirdi de..." diyerek, bu kaosun içinden de çıkmayı başardı Pollyanna...

Pollyanna "iyimserlik oyunu"yla neşesini buluyordu; ama, çocuklarının sakat doğması Nejdet'i derinden etkilemişti...

Çocuklarına baktıkça kendinden utanan Nejdet, eve bile uğramak istemiyordu artık...

Boyuna "mesaiye kalacağım, toplantım var..." bahanelerini sıralayan Nejdet, arada sırada eve gelir olmuştu...

Halbuki Pollyanna da biliyordu nakliye ambarında çalışan bir bekçinin, her gün toplantısının olmayacağını...

Ama o yine de, en iyisini kocam bilir deyip, kaderine boyun büküyordu...

Acısını içine atan Pollyanna "ya içim olmasaydı..." düşüncesiyle yaşamına devam ederken, babasının asansör boşluğuna atlayıp intihar ettiğini öğrenince yine mutluluk oyunu oynadı:

"En azından cesedinin nerde olduğunu biliyoruz, ya denize atlasaydı da cesedini günlerce arasaydık?..."

Nejdet'in eve artık hiç uğramamasıyla bir başına kalan Pollyanna, konfeksiyonda çalışmaya başladı...

Konfeksiyonda son ütücü olarak çalışan Pollyanna, "Asıl iş overlokçulukta, overlokçu olursan çok faha fazla para kazanırsın..." tavsiyesinde bulunan çevresine "Son kararı ben veriyorum, mutluyum..." karşılığını veriyordu...

Para kazanan kadın olmanın farkını anlayan Pollyanna, artık gücünün bilincindeydi...

İşinde pek başarı sağlayan Pollyanna, overlokçuluğa terfi edince etrafındakilerin "bak biz demiştik, overlokçuluk en iyisi..." bilmişliğine "heee" deyip geçmedi şunu da ekledi:

“Ne işim olur son ütücülükte?.. Sıcak, nemli, berbat bir ortamı var, isilik oldum anasını satayım...”

Pollyanna artık tevekkül içinde yaşamıyor muydu ne?.. Yaşamıyordu...

Küçük bir dükkan tutup terziliğe başlayan Pollyanna, başarılı tasarımlarıyla herkesin dikkatini çekmişti...

Dükkan dolup taşıyordu, taşıp bir daha doluyordu...

Dünyaca ünlü giyim markalarının yöneticileri Pollyanna ile çalışabilmek için büyük paralar teklif ediyordu...

Pollyanna İtalya’dan gelen teklifi kabul etti...

Lakin vize alamayınca İtalya hayalleri suya düştü...

Eski günlerin getirdiği alışkanlıkla “Vize alamadım belki... Ama Pasaport da alamayabilirdim...” şeklinde düşünüp kendini neşelendiren ve kahkahalar atan Pollyanna “Ben beni güldürdüm, Allah da beni güldürsün...” diyerek bir masal karakterinden beklenmeyecek sığ bir espri de yaptı...

Kendisini tamamen çocuklarına vermişti artık bu yürekli kadın...

Ve etrafında fır dönen erkeklerin hiçbirisi umurunda değildi...

Hatta Pollyanna için feminist oldu denilse yeridir...

Feminist oldu...

Yeri yukarısı mıydı ne?..

Yukarısıydı...

Onurcan okula başlamış, Mukaddes sünnet olmuştu...

Ve bir gün canından çok değer verdiği çocuklarıyla dubleks villasının havuzunda eğlenirken Pollyanna, Nejdet elinde kırık dökük bir valizle geldi...

Ailesini uzaktan birkaç dakika seyreden Nejdet havuz kenarına doğru ilerledi, bir an için Pollyanna ile göz göze geldi:

- Sen?.. Sen haaa?..

- Evet ben, Pollyanna... Çok özledim de sizi bir göreyim dedim...

- 9 yıl mı sürdü bizi  zlemen Nejdet?..

- O kadar oldu mu yaa?

- Başlatma şimdi o kadarına da, bu kadarına da... Arsız, yüzsüz, babası  ıkasıca, avunun dibini yiyesice seni...

- Ama Pollyanna sen böyle değildin... Ben "Neyse ki 29 yıl sonra değil, 9 yıl sonra geldin yiğidim benim..." demeni bekliyordum... Hani nerede kaldı iyimserlik oyunların?..

Havuzdan celallenerek çıkan Pollyanna, neden havuz kenarında durduğu bilinmeyen levveyi kapıp, Nejdet'i kovaladı ve yakalayamayacağını anlayınca da levveyi Nejdet'e doğru tüm gücüyle fırlattı...

Levyer n kuyruk sokumuna sert bir hamleyle değmesinden sonra, Pollyanna'nın şakası olmadığını öğrendi Nejdet...

Koşarak nüfus müdürlüğüne gelen Nejdete, nüfus cüzdanına adının doğru biçimde, Necdet olarak yazılması hususunda müracaat etti...

Ve adı 4 ay sonra, mahkeme kararıyla Necdet olarak değişti...

Gökten üç elma düşsün diye bekleniyor yine zannımca...

Yahu, bu ne hevesmiş?..

Nejdete'in adı bile 4 ay sonra değişip, Necdet oluyor...

Yok öyle hemen üç elma falan...

1-) Üniversite her şey değildir... Her ülkenin, işini “çok iyi” yapan birilerine gereksinimi vardır... En iyi çay yapan, en iyi pantolon diken vs... Üniversiteyi ulaşılmaz, ütöpik bir hedef olarak algılayıp, kazanmak için kendini heba etme... En iyi çorbayı sen yap, kapında kuyruk olsun, biz de gelip kuyruğa girelim... Ve para kazanan, üreten kadın her zaman güçlüdür...

2-) Akraba evliliği saatli bomba gibidir... Patlar!.. Göbek deliği olmayan, eli kulağında, böğrü hörekesinde çocuk dünyaya getirilmesi bile bile ladeştir... Ya da salaklık!..

3-) Evlilik müessesesi kolektif bir çalışmayla oluşturulur. Sadece düğün yaparız; söze, nişana karışmayız, yatak odasından bize ne gibi tutumlar yakışık almaz...

4-) Annelerin ha bire söylediği “Seni doğuracağıma taş doğursaydım” isyanı dedikodu ile yayılıp, var olan annelere ulaştığı gibi, önümüzdeki yıllarda anne olacaklar tarafından da kullanılacaktır...

5-) Harekete geçmek için yumurtanın kapıya dayanmasını ya da levyenin kuyruk sokumuna sertçe değmesini bekleme... Misal, adın yanlış yazıyorsa nüfus cüzdanında bir şeyler yap, yıllarca “yok öyle değil böyle yazılıyor...” diye açıklamak ne kadar doğru?..

MAĞDUR SEVDALI ALADDİN
ve SİHİRLİ LAMBASI...

Etoburların et yediğı, etoburların ot yediğı, tek hücreli canlıların suya hasret kaldığı, zeytin ezmesinden bıkp, mandalina yeme eğiliminde olduğı bir 14 Şubat günüydü...

Her 14 Şubat'ta olduğı gibi bugün de sevgililer günüydü...

Tüketicilerin "satın al" baskısına yenik düşmeleri için vitrinler süslenmiş, medyanın da etkisiyle konuşulan tek konu "sevgiliye alınacak hediye" olmuştu...

"Sevginin günü olmaz, her gün sevginin, sevgililerin günü..." zihniyetinde olanlar bile, gizliden gizliye sevgilerini somutlaştıracak hediyelerini almıştı...

Sevginin kalıbı, şekli bulunur muydu hediye babında?

Sevgi bir hacme sığdırılabilir miydi?..

Birkaç gül mü elçilik yapacaktı "seni seviyorum"a...

Ya da alınan bir kolye veya gömlek?...

Bireylerin üzerine bir kabus gibi çökmüştü, hediye alma pompalaması...

Ve bundan en çok etkilenenlerden biri de Aladdin'di...

Sevgilisine müzik kutusu almaya karar veren Aladdin, tam da istediği gibi bir müzik kutusu bulamıyor muydu ne?..

Bulamıyordu...

En sonunda antikacılara bakmak aklına geldi Aladdin'in...

Özellikle bir tanesini çok beğenmişti; ama, satıcı 1.700 dolar fiyat çekip, zerre indirim yapmayınca, müzik kutusu almaya ancak 128 dolar ayırabilen Aladdin çaresiz kalmıştı...

Melül bir şekilde antikacıdan ayrılan biçare genç, ahmak ıslatan diye tabir edilen yağmurun altında evine doğru yürüdü...

Yoldan geçmekte olan bir eskici gür sesiyle "Yeskici geldi hanıgmm... Demir aliriğğğ... Bakir aliriğğğ... Yeski gaste aliriğğ... Yeskilivliyicliğğğ..." deyip, Türkçe ye yazık ederek, alabildiğine bağırıyordu...

Eskicinin sesini duyup, eskici arabasının çevresinde toplanan mahalle kadınlarının kimi verdiği eski eşyalarının karşılığında mandal, leğen, süzgeç alırken; kimisi az da olsa para alıyordu...

Ortalık ana-baba günüydü...

Ama daha da önemlisi bugün sevgililer günüydü ve Aladdin, yâri Gülsamet için acilen bir hediye almalıydı...

Eskicinin yanından gülümseyerek geçen Aladdin, el arabasının içinde parlayan bir nesne gördü ve "belki müzik kutusu olabilir" ihtimaliyle kalabalığı yarıp, arabanın yanı başına geldi...

Bu müzik kutusu değil, eski bir lambaydı...

Lambayı küçümser bakışlarla inceleyen Aladdin, lambanın fiyatını sordu... 2 dolar olduğunu öğrenince de, kumbara yapmak maksadıyla lambayı satın aldı...

Sevgilisine ne alacağını bir türlü bilemeyen Aladdin, deniz kenarında kayalıkların üzerine oturmuş, uygun hediyeye karar vermeye çalışıyordu...

"   ek alsam çok sıradan... Parfüm, hafif olur...     amaşını takımı hediye etsem, ölçülerini bilmiyorum..." diye içinden hediye muhasebesi yapan Aladdin, diğer yandan da gömleğinin dışarıda kalan kısmıyla eski lambayı ovalayarak temizlemekteydi...

Lambanın elinden büyük bir gürültüyle fırlaması sonucunda, bayağı korkmuştu Aladdin... Ve karşısında iri, yarı bir adamı görünce nutku da tutulmuştu bu şaşkın gencin...

- Ben bu lambanın ciniyim... Dile benden ne diler-sen sahip?..

- Bii... Biii... Bi dakika a ıklayabili... A ıklayabili-rim... Ben eskiciden almıştım lambayı...

- Yine mi aynı açıklamayı dinleyeceğim?.. Tamam nerden aldıysan aldın, lambayı ovalayınca ben  ıkıyo-rum işte... Adım Alptekin... Bundan böyle başın her sı-kıştığında lambayı %100 pamuktan mamul bir bezle ya da ne bileyim hani böyle g zl k camlarını silmek için kullanılan ipeğimsi bir yumuşaklık var ya, onla ovala... Kağıt havludan hoşlanmam ve g mleğinde polyester var, hâlâ kulağım  nlıyor... Sakın bir daha deneme...

- Peki peki anladım...

- Şimdi dile benden ne dilerseñ?..

- Şey o zaman... Mürdüm eriğı istiyorum ben...

Alptekin'in samimiyetini test etmek için mürdüm eriğı isteyen Aladdin, kısa süre sonra Alptekin istediğini temin edince mahcup mu olmuştu ne?..

Olmuştu...

- Peki Alptekin... Bugün sevgililer günü... Ve ben sevgilime müzik kutusu almak istiyorum... Bana güzelinden, ses kalitesi yüksek, üzerinde gelin-damat biblosunun dans ettiğı bir müzik kutusu bulabilir misin?..

- Babanın bekini de ister misin Aladdin!... Nedir müzik kutusu ya, sen çok film seyrediyorsun sanırım... Benim önerim, iki kişilik çadır hediye etmen... Hem çok anlamlı, hem pratik...

- İyi fikir...

Sevgilisine iki kişilik çadır hediye eden Aladdin, o gün Gülsamaet'ten ayrıldı...

Gülsamet çadırı "Sen benimle çadırdaki yatmak istiyorsun demek..." olarak yorumlamıştı çünkü...

Evet, gerçekten de Gülsamet'le çadırdaki huzurlu bir uykuyu düşlemişti Aladdin ve tamamen romantik duygular içerisinde vermişti hediyesini... Ama yanlış anlaşılmıştı işte...

Tekrar lambasını ovaladı Aladdin ve Alptekin lambanın içinden çıktı...

- Buyur sahip...

- Buyur sahipmiş... Çok biliyorsun ya!.. Ne olurdu müzik kutusunu verseydim?.. Çadır dedin, verdim ve beni yanlış anladı...

- Boşver be Aladdin... Kadın milleti işte... Alınacak yer arıyor...

- Bir şeyler yap ve beni Gülsametime kavuştur...

- Teklifin nedir?..

- Teklifim yok, sana bırakıyorum...

Koskocaman bir çıtalı uçurtma yaptı Aladdin... Ve ertesi gün, Gülsamet'in odasından göreceği biçimde bu uçurtmayı, Aladdin'in uçurmasını planlamıştı...

Öyle de oldu...

Uçurtma gökyüzünde salınırken, Aladdin cep telefonundan Gülsamet'e "Odandan dışarı bak..." diye kısa mesaj attı...

Odasının balkonuna çıkan Gülsamet üzerinde "Ela gözlerine kurban olurum... Seni seviyorum..." yazan çıtalı uçurtmayı gördü...

Altıgen şeklindeki çıtalı uçurtmanın her bir "gen"inde bir kelime yazıyordu...

Örneğin, ilk "gen"de ela yazması gibi...

Neyse...

Bir de bu kıyağa ilave olarak, gökyüzünden gül de yağdırınca Alptekin, Gülsamet hemen Aladdin'in yanına koştu... Boynuna sarıldı ve hüngür hüngür ağlayarak "Ben de seni seviyorum erkeğim..." dedi...

Bir eli uçurtmanın ipinde, bir eli Gülsamet'in sırtında olan Aladdin, vakur görüntüsünden taviz vermiyor muydu ne?..

Vermiyordu...

O sırada işten dönmekte olan Gülsamet'in babası Ali İhsan, kızını bu halde bir adamla görünce "Pollyanna

amacına ulaşmıştı ben de deneyeceğim” inancıyla arabasının bagajından kaptığı levye ile Aladdin’i kovalamaya başladı...

Aladdin kaçtı, Ali İhsan kovaladı...

Ali İhsan kovaladı, Aladdin kaçtı...

Tıpkı Pollyanna gibi, Ali İhsan da hedeftekini yakalayamayınca levyeyi son gücüyle fırlattı...

Ve levye Aladdin’in de kuyruk sokumuna çok sert temas ettiğinden, Aladdin’in kuyruk sokumu kemiği çatladı...

Aladdin, acı içinde yerde kıvrılırken can havliyle lambayı ovaladı...

Lamba’nın içinden çıkan Alptekin “Dile benden ne dilersen sahip...” deyince “Yandım anam! Ne dileyeceğim yaa, bitir şu masalı da, kitabı da, daha fazla devam edemeyeceğim, benim başıma gelen bari diğer masal kahramanlarının başına gelmesin!..” dileğinde bulundu Aladdin...

Gökten üç elma di mi?..

Aladdin zayı olmuş, sen hâlâ elmadasın, armuttasın...

Hem Aytekin’in baskısı var, masal da bitti, kitap da...

Hadi çabuk kapat kitabı, çarpar bak, ona göre ha!..

Gülme, gülme...

Gülmesene!..

Peki...

1-) Sevgililer gününde hediye almak çok da elzem değildir... Herkesin aynı gün "Seviyoruz değil mi canlar?..." sorusuna olumlu yanıt verircesine hediye telaşına düşmesi, "tüketim toplumu nasıl yaratılır"ın güzel bir örneğidir... Sürüden ayrılmak gerek...

2-) Antikacıdan sevdiceğe hediye almak, bütçede derin hasara yol açar...

3-) Tanımadığın, bilmediğin nesneler ovalama, okşama... Aman diyeyim!..

4-) Mürdüm eriğini bulup getiren kişiden kork, zira zor bulunan bir erik türüdür...

5-) Levye, kuyruk sokumu üzerinde oldukça etkili olabilen bir aygıt... Dikkat!!!

MASALLARDAN NELER ÖĞRENDİK?..

1-) Mümkünse ortak iş yapma... Kardeşin dahil!..

2-) Tahta, teneke, cam, elik, alüminyum ve benzeri cisimlerden ne akraba ne de evlat olur... Saçmalama!..

3-) Boyayla işin bitince, yarım kalsa da balkona falan koyma, kaldır at gitsin, hem bir süre sonra kuruyor...

4-) teki kadından kimseye bahsetme...

5-) Kanada "teki kadın"la kaılacak güzel bir lke...

6-) Sana verilen hediyeı asla küçümseme...

7-) Gerdek gecesinden sonra; balkona, pencereye, verandaya kanlı çarşafın asılması, yıılması gereken bir tabudur... Yıkılamıyorsa da, çarşafa haricen kumaş boyası ilave edilmemelidir...

8-) Tarantula'dan post, grmceden dost olmaz!..

9-) Takım alışması içerisinde, senin adından bahsedilmiyor diye; küsme, alınma... nemli olan ekibin başarısıdır... Kaldı ki, İsviçreli bilim adamları herkesle çalışmazlar... Birinin adını biliyormuyuz?.. Bütününe İsviçreli bilim adamı diyoruz, takımdır önemli olan, birey değil...

10-)Tek açılı diş fırçası da diş sağlığında yeterince temizlik sağlıyor, abartmanın gereği yok... Hele ki geri vites müziği tamamen lüzumsuzluk!..

11-) Bir çocuğu dünyaya getirmek ciddi bir stratejik kararlılık gerektirir... "Aman ne yapalım, kazayla oldu..." deyip, bir anlık keyif kontrolszlğne kulp takmak, ilerde tatsız hadiselere yol açabilir...

12-) Aşermenin bilimsel bir yanı olduğuna şüpheyile yaklaşılmalı... Tamam, eşinin canı bir şey isteyince al ama; yok İskoçya ketesine aşerdi, yok Senegal budalası istiyor canı... Bunlar şık değil...

13-) Buralar bağ, bostan, dutluk... Buradan arazi alınmaz denilmemeli... Yarın öbür gün, oraya bir hava-alanı, bir alışveriş merkezi yapılır görürsün... Dutluk da olsa, al kenarda dursun... Her arazi bir dönem dutluktu... (Olsa da yesek...)

14-) İşle aşk asla birbirine karıştırılmamalı...

15-) "Tuvaleti nasıl bulmak istiyorsanız öyle bırakın" uyarıları kağıda yazılarak da yapılsa, yazıldıktan sonra şeffaf dosyanın içine de konsa en fazla 42 gün dayanıyor... Bizzat saydım... Mümkünse yazılmamalı böyle yazılar... Bir insanı "tuvaleti şöyle bulmak istiyorum" diyerek beklentiye girmiyor ki uzun uzun... İlla yazılacaksa bir tabelacıya gidip, levhaya yazdırıldıktan sonra sunulmalı, daha sağlam hem!..

16-) İngilizce köy, village olarak yazılır... W tercih edilip, willage diye yazılması tasvip edilemez!..

17-) Çocuk lafı dinleme!.. Yanıma atarımı alayım, ayıcığımı alayım, lolipopu yalayım.. vb. ısrarıyla beliren afacanlar, bir vukuata mahal verebilirler... "Bak geliyor beş kardeş" deyip, sağ elin beş parmağı açılmalı, bu uyarının sarı kart olduğu çocuğun bünyesine nüfuz ettirilmelidir...

18-) Hamsterları; tarla ve lağım farelerinden uzak tut!..

19-) Çekte 9 ay çok uzun vade... Kırdırmaya kalksan paraya yazık oluyor... Mümkünse peşin çalış...

20-) Her lafın bir manası vardır... Bazen boş konuşuyor bu ya deyip küçümseme... Eğer ciddiye almıyorsan ben de sana söyleyeyim: "Aşkımızı parayla satın alabileceğini mi sandın..." Yok yok şaka... Cidden gözüm yok!.. Yeter ki, mutlu olun, aşk olsun...

21-) Kız olmuş, erkek olmuş o kadar da önemli değil... Bebek sağlıklı doğsun da ne olursa olsun...

22-) Kümes hayvanlarının cinsel hayatına müdahale etmek uğursuzluk getirir...

23-) Karına asla ama asla yazlığın yedek anahtarını verme!...

24-) Psikologları o kadar gözünde büyütme! Anlaşılmaz olan sen değilsin, onlar...

25-) Şişme kadınla aşk olmaz... Şişme kadınla aşk yaşadığı zannedilen kişiyi kıskanmak ahmaklıktır... Ve koli bandı çok amaçlı bir yapıştırıcı, aferindir ona...

26-) Güneşin altında uzun saatler durma!.. Ben bu masalın girişini güneşin altında epey kaldıktan sonra yazdım, yoksa "yalancı çoban"ın Ali Baba ile alakası olmayacaktı, silemedim de sonra...

27-) Gözlerimi dinlendireyim diye lokal bir vurdumduymazlık olamaz. Ya tamamen uyursun ya da uyanık kalırsın... Hadi kulağını da dinlendir aynı mantıkla öyleyse ya da gerdanını... Peh!..

28-) "Mp3 Player", küçük fotoğraf makinesi gibi ispat sağlayan minik cihazları yanından eksik etme...

İşini acayip kolaylaştırıyor... Ama şarjına dikkat et, tam dolu olsun!..

29-) Nışadır (amonyum klor hidrat) uzak durulması gereken bir kimyasaldır, çok pis yakıyor be!..

30-) Şifreni 3 defa yanlış girersen bloke oluyor... Bu ATM'de de böyle, mağarada da... Bir defa yanlış girdiy-sen, ikinci defa denemè bence... Ve uzun vadede borsa-da inşaat ve gıda kağıtları fena para getirmiyor... Ben Ali Baba'nın yalancısıyım...

31-) Regl olmak, ayıp bir şey değildir... Dişi bireyin, sağlıklı olduğunu gösterir... "Off çok sinirliyim ve bu-nun nedeni regl oluşum" mesnetsiz bir açıklamadır...

32-) Dul bayanlar, dul erkeklerle evlenir gibi kendi-liğinden oluşmuş garip, cılız bir toplumsal kural var-dır...

33-) Çocukların olduğu bir evde asla yüksek sesle konuşup, tartışma... Mutlaka duyarlar ve bundan olumsuz etkilenirler...

34-) Olmadık insanların uyarılarını da bazen dikka-te almak gerekir... Kırmızı Başlıklı Kız da olsa, pastayı yeme diyorsa yeme!.. Bir bildiği olabilir...

35-) Ekmek geri dönüş yolunun bulunması için üre-tilmiş bir araç olmadığı gibi, yere atılması da ayıptır, gü-nahtır... Ve rafting tehlikeli bir spordur...

36-) Apartmanın giriş katında veya yerden yüksek-liği az olan bir evde oturuyorsan; pencerede, kapıda mutlaka demir doğrama korkuluk olsun!..

37-) Hırsızlık ve benzeri bir olayla karşılaştığında hemen karakola git... "Dur kuzudan bonfileyi çıkarıp öyle gideyim"de olduğu gibi gevşek davranırsan delilleri kaybedebilirsin...

38-) Sosyal adaleti tek başına sağlayamazsın... Sana mı kalmış(!)

39-) Biri eğer linç edilmek isteniyorsa kalabalık tarafından, polis korumaya çalışsa da, mutlaka aradan bir kişi fırlayıp tokadı, yumruğu yapıştırıyor!..

40-) Hangi şarkıyı, kimden isteyeceğini iyi düşün! Söylemedi diye, öyle hemen alınma, belki de bilmiyordur...

41-) Üniversite her şey değildir... Her ülkenin işini "çok iyi" yapan birilerine gereksinimi vardır... En iyi çay yapan, en iyi pantolon diken vs.Üniversiteyi ulaşılmaz, ütöpik bir hedef olarak algılayıp, kazanmak için kendini heba etme... En iyi çorbayı sen yap, kapında kuyruk olsun, biz de gelip kuyruğa girelim... Ve para kazanan, üreten kadın her zaman güçlüdür...

42-) Akraba evliliği saatli bomba gibidir... Patlar!.. Göbek deliği olmayan, eli kulağında, böğrü hörekesinde çocuk dünyaya getirilmesi bile bile ladestir... Ya da salaklık!...

43-) Evlilik müessesesi kolektif bir çalışmayla oluşturulur... Sadece düşün yaparız; söze, nişana karışmayız, yatak odasından bize ne gibi tutumlar yakışık almaz...

44-) Annelerin ha bire söylediği "Seni doğuracağıma taş doğursaydım" isyanı dedikodu ile yayılıp, var olan annelere ulaştığı gibi, önümüzdeki yıllarda anne olacaklar tarafından da kullanılacaktır...

45-) Harekete geçmek için yumurtanın kapıya dayanmasını ya da levyenin kuyruk sokumuna sertçe değmesini bekleme... Misal, adın yanlış yazıyorsa nüfus cüzdanında bir şeyler yap, yıllarca "yok öyle değil böyle yazılıyor..." diye açıklamak ne kadar doğru?..

46-) Sevgililer gününde hediye almak çok da elzem değildir... Herkesin aynı gün "Seviyoruz değil mi canlar?.." sorusuna olumlu yanıt verircesine hediye telaşına düşmesi, "tüketim toplumu nasıl yaratılır"ın güzel bir örneğidir... Sürüden ayrılmak gerek...

47-) Antikacıdan sevdiceğe hediye almak, bütçede derin hasara yol açar...

48-) Tanımadığın, bilemediğin nesneler ovalama, okşama... Aman diyeyim!..

49-) Mürdüm eriğini bulup getiren kişiden kork, zira zor bulunan bir erik türüdür...

50-) Levye, kuyruk sokumu üzerinde oldukça etkili olabilen bir aygıt... Dikkat!!!

Türkleri Anlama Kılavuzu

Zeki Kayahan Coşkun

Türkleri Anlama Kılavuzu

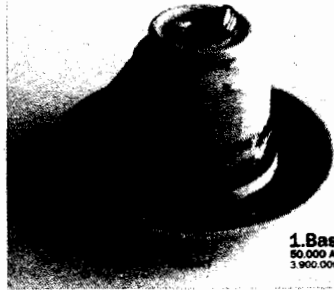
Zeki Kayahan Coşkun

1.Baskı
50.000 Adet
3.900.000 TL

Türkleri Anlama Kılavuzu 2

Zeki Kayahan Coşkun

1.Baskı
50.000 Adet
3.900.000 TL

**Durun !
Siz Evlenemezsiniz...**

Zeki Kayahan Coşkun

**Durun!
Siz Evlenemezsiniz...**

Zeki Kayahan Coşkun

1.Baskı 50.000 Adet|2.90 YTL

**Ben senden
sonra düş oldum...**

Zeki Kayahan Coşkun

**Ben Senden
sonra düş oldum...**

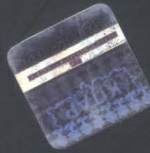
Zeki Kayahan Coşkun

1.Baskı 25.000 Adet|2.90 YTL

Fareli Köyün Kavalcısı ve Saz Arkadaşları

- Gepetto'nun çocuğu olmadığı için suntadan ürettiği Pinokyo, Gepetto'yu pişman mı etti?...
- Pinokyo'nun kasıklarını zımparalayarak intihar etmesinin sebebi neydi?...
- William Tell'in ailesi, William'ın karısı Saliha'dan boşanmasını niçin ısrarla istiyordu?...
- William Tell'in oğlu Faruk, kim tarafından kaçırıldı?...
- Karlı Kayın Ormanı'nda terk edilen, Hansel ve Gratel'i bekleyen sürpriz neydi?...
- Hansel ve Gratel'i arabalardan teyp çalmaya, kapkaç yapmaya iten kimdi?...
- Robin Hood, Anadolu kamyonetiyle yaptığı soygunlarla nasıl korku saldı?...
- Hapisten çıkan Robin Hood, çek-senet tahsilatına ve tefeciliğe başlayınca, kendisiyle çelişmedi mi?...
- Neslihan ve Ayvaz çiftinin bebek beklediği dönemde, Neslihan'ın aşermesi sonucunda Rapunzel için kaderin kötü oyunu mu başlıyordu?...
- Rapunzel'i kapatıldığı kuleden vinçle kurtaran belediye başkanı kimdi?...
- Kırk Haramiler'in mağaranın kapısını açmak için kullandığı şifre sadece "Açıl susam açıl" mıydı?... Ve dahası Ali Baba'nın bu şifreyi kaydettiği cihaz neydi?..
- Ali Baba, Kırk Haramiler'in ganimetine konunca elde ettiği sermayeyi borsaya mı yatırdı?...
- Pollyanna neden amcasının oğlu Nejdet'le akraba evliliği yapmak zorunda kaldı?...
- Çocukları; Onurcan ve Mukaddes sakat doğunca, Pollyanna'nın başvurduğu iyimserlik oyunları neydi?...

Hepsi ve daha fazlası, "Uyku Kaçıran Masallar" serisinin ilk kitabı olan, Fareli Köyün Kavalcısı ve Saz Arkadaşları'nda...

5.000.000 TL | 5 YTL

www.birharfyayinlari.com
www.zekirdek.com